UNIVERSAL LIBRARY

దొంగలరాణి

అను

భయంకర మాయాసుందరి

రెండవ భాగము.

గ్రంథకర్త:-

Machanavajhula, Muiha Brahmachavanulu.

ప్రకాశకులు.

గొల్లపూడి వీరాస్వామి

శ్రీ సీతారామ బుక్కుడిపో

రాజమండ్రి.

శ్రీ సీతారామాంజనేయ ప్రెస్‌లో ముద్రింపబడినది

రాజమండ్రి.

కాపీరైటు] 1933. [వెల రు 1-0-0

శ్రీరస్తు.

దొంగలరాణి

అను

మాయాసుందరి.

రెండవ భాగము.

పదియేనవ ప్రకరణము.

అడవిరాళయగుట.

అగో హుస్సేన్ ! సుబహా వచ్చితిర యిదుగో తాళపు చెవులగుత్తి జాగ్రత ఈ కైదీలనుసమ్మి పరాకుగ యుండజనదు మునుపటి రోజులుగావు అందరు మొండిగులే అబ్బా యీకం పేమిరా! సానెమ్మగారి టికి సరసానికిబోతిర లేకున్న యింత యాలశ్యముగు మాటలాడవేమిర వహ్వావహ్వా అడిగేమిర గమళ్ళ వెంకమ్మగారింట పానకమును సేవించిరాయేమి ఈమ ధ్య సూరుండొంటుగారు వచ్చి యేమనిచెప్పినారో మరచిర తాగుడు మొదలగునవి నాఖర్ణకుంబనికిరావు. అందువల్లనుం చి యీ కయిదీలు జైలునుంచి స్వేచ్ఛగ పలాయితులగు చుండి రని కలినయుగా మందలించిపోయిరే మీరువినియుండలేద. భద్రము భద్రము. బుర్రలెగిరిపోవును. జాగ్రతయనిజెపి

పడితిరి. అప్పుడే పండ్రెండుగొట్టెను. పట్టణమెల్లెడ నిశ్శబ్ద ముగనుండెను.

ఇదే శుభసమయమని జైలుకాపర్లగు వీరాగోసరు లిరువురు చెరసాలయొక్క ఖైదీకొట్లును దెరచి నిద్రించుచున్న చక్కనివయస్సు గల యిరువుర స్త్రీలను లేపి లెండు మనకింతకన్న సమయము దొరకదు. మా కోరికను నెరవేర్పుడు మిమ్ముల విడిచిపుచ్చెద మాలసింపకుడు.

వని—అప్పుడు కనులునులిమికొనుచు. అయ్యలార మీరు పలికినట్లుగా మమ్మిరువుర నిజముగ విడచువారైన తప్పక మీదగు మనవి బాధింపివదము. సందియము లేదు. గాని శృంఖలములతో నున్న మాకు గాని మీకుగాని సుఖము లేదు. ఇంతియెగాక పిమ్మట ... పోవుట మేలు. కనుక మీమాటలు యథార్థములైనచో ... ని మధ్యమధ్య శృంగారచిహ్నాల నెలుపుచు అప్పటప్పటికి గంటి ... సారములఁగూడ నెంతు సన్నిహితులుండు నాటి ... ని కరిగిన హృదయములు గలవారై కామదేవునకుఁ గింకరులై వ్యామోహమును మరలించు నేర్పులేక యావిటు లిరువురు వెంటనే సంకెలల విడగొట్టి సంకేతస్థలమునకు గొంపోయి. తమ చేతులనున్న కత్తులను గోడకు చేరవైచి బ్రహ్మానందానుభవ కక్కుమొట్టు లోటని యెంచుచు మోహాంధులై దుస్తులను స సవరించుకొనుచుండిరి మహాప్రౌఢలగు స్త్రీలిరువురు గోడను చేర వైచిన కత్తులను చటుక్కునఁ జేతబట్టికొనుటయే తడవుగ నొక్కొక్కవ్రేటునకా యిరువుర కామబాధను పూర్తిగ విడఁగొట్టిరి. ఇట్టి

యు నౌకా రెప్పపాటులో జరిగిపోయెను. వెంటనే చారుల దుస్తులను తాము ధరించి కత్తులం చేతనిడికొని గనజీవుల నిరువుర గమయించునిచి బీగముల వైచి రెండుకొట్టువరకు పురుష వేషధారులగు స్త్రీ లిరువురును పారలాయిస్తుయుండిరి. అప్పటికి చంద్రాస్తమయము గూడఁగానవచ్చెను. అంతనాల్గవ యామపు పహారావాండ్లు వచ్చిరి. స్త్రీలిరువురు దాళపుచెవులగుత్తి నివారి కొసంగి చల్లగా గేటుదాటి వేగిరబడి గమ్యస్థానమునకై జనుచుండిరి. అట్టినను తమన నిరువురు పురుషులెదురై యెవరు మీరు

స్త్రీలు— మేమెవరైనది దెలియుటలేదు. జైలుకావలు లము. మీరెవరు.

పురు— మాదీయూరే.

స్త్రీ— నీ పేరు

పు— నాపేరు రామానుజుడు యింతని పేరు శ్రీపతి

స్త్రీలు— మీరీయూరికి క్రొత్తవా రగుదురు.

రామా— కాదు కాని పగవారమై దిమ్మునకై పరదేశమందుండుటచే మమ్మెరుంగర యూదవచ్చును దాసికేమి గాని మీరు యథార్థ వేషధారుల లేక కృత్రిమ వేషధారుల పల్కులను కంఠస్వరమును బట్టియు మూహించ వలసివచ్చెను క్షమింతురుగాక.

స్త్రీలు— క్షమించుట కిందేమి తప్పుయున్నదని యుమువాడు సమయమున మరియు వ్వరెవరైరి వాటనిగాంచి రామానుజుఁడిట్లనియె.

మీదేయూరు నామము లెయ్యవి.

చాటసారులు— నాపేరు మాధవుడు ఈతడు శలలుడు ఈమూడువవాడు వీరుడు మీరెవ్వరు.

రామా— నాపేరు రామానుజుడు ఈతడు శ్రీపతి

చాట— సరే వీరెవరు అయ్యా మీదేయూరు నామములెయ్యవి.

స్త్రీలు— మాదియూరేను మేనల్లుళ్లు కాకరుల ము నాపేరు చతురుడు. ఈతడు పన్నుడనువాడు.

అప్పుడు చాటసారులొకరి ముఖమొకరు జూచుకొని వీరిరువురు స్త్రీ లనియు తమవారనియుగూడ గ్రహించి రామానుజునిగాంచి యిట్లనియె. మీరెందేగుచుంటిరి రాత్రిసంచరించుటకు కారణమెయ్యది నిజము వచింపుడు.

రామాను— మాయిష్టమువచ్చిన చోటికేగుచుంటిమి నిర్బంధించి యడుగుటకు మీరేమైన యధికారుల లేకదొండగుల మీరెచ్చటికేగు చుండిరో చెప్పుడు లేకున్న మిమ్ముగట్టి బంధించెదము. మీయథార్థ నామములెవ్వియో చెప్పుడు.

చాట— గుర్రెద్దువచ్చి పిల్లని బెదరించినట్లుగ నీవామమ్మును బెదిరించువాడవు.

రామా— వీరెవ్వరును దుండగులేయని గ్రహించి వెంటనే బిగులూదెను చట్టున పదిమంది బస్తీ ఆయుధముల తో ప్రత్యక్షమయిరి అప్పుడు కృష్ణసింగు మొదలగువారు వారికి బుద్ధిచెప్ప బ్రయత్నించిరి గాని పిలువజిక్కి నదిగాదు అం

తతో బట్టుడు కొట్టుడని రామానుజుఁడు మొదలగువారు దేశ ద్రోహుల బట్టపట్టహాసము జేయుచుండ వెనుకనుండి యెవరోప రుగిడివచ్చుచున్న యడుగులు వినవచ్చె నప్పుడెల్లరు నిశ్చేష్టు లై వెనుదిరిగి జూచుచుండ పెద్దవెలుఁగొకటి ప్రత్యక్షమాయెను. వెంటనే ఢాం మను శబ్దము దిశలు మ్రోగునట్లయ్యెను అప్పుడె ల్లర కద్భుతమగు పొగ యావరించెను. ఆపొగయుండేరికిని క న్నులగు పడమి నెవరి నెవ రేమి జేసిరో పెద్దగందరగోళ మాయె ను. అంతగొంతవడి కొకతఁహింసాగు శృంఖలాబద్ధులైరి.

పదునారవ ప్రకరణము.

చిత్రము మీఁద చిత్రము.

సర్వసామాన్యముగ నెంతటివారికిని కాలమొక్క రీతి గ జన్మాంతము సమముగా నడచుట బహుకష్టము గదాయని యొకపురుష శ్రేష్ఠుఁడు శిథిలగృహాంతస్థ కూపమున బడి బైటబ డు తెఱవుగానక దైవప్రార్థనఁ జేయుచు నీతీరున విచారింపజొచ్చె అయ్యయో యెట్టిదిక్కుల పాలైతి నీతీరున జరుగునని స్వప్న మందైన దెలియనైతి నే స్నేహితుఁడు సహాయము నిమిత్తమై వచ్చిన నన్నీతీరున యిడుముల బెట్టె నేటి దౌర్భాగ్యము మహాత్మునా మొరాలింపవ యని దీన నన్నడెఁ చాలించి యత నిద్రయొప్పె మనుజుల సందడివిన నయ్యె నది యాసి కూపమున నున్న పురు

షుడు సైకిజూచునంత నెవరో నూతి చెంతనిలచి లోనికి జూచుచున్నట్టు గ్రహించి యొకవెర్రికేకవైచె నప్పుడు పిలుపటివారాధ్వనివిని బ్రహ్మానంద భరితులై అన్నయ్యా ఇప్పటికి కృతకృత్యులమైతి మబ్బబ్బ యెంతకష్టపడి వెదకితిమి సొరంగిలోగి సందులుగొందులు చిన్నిరహస్యస్థలములను వెదకితిమి చిగురునకు మనబాబూరావగుపించెను.

బలరామ నీవీతని సద్ధరింపగలవ లేకన్న సామ్మనదన మాకేమియులేదు గాని నేనీతని సద్ధరింపుతరి వైగులెవరైన వచ్చిన ప్రమాదము రాగలదు, నేనుపైనుండి నీవి కూపమునదిగి యాతనినిగొని వచ్చులోపున నేనైన బహు తటస్థించిన మహోపాయముచే శత్రులనుండి తప్పించుకొనవలె బాహుబలముకన్న బుద్ధిబలమతి శయమగనుండినగాని వైరినిగుల బారినుండి తప్పించికొనుటకష్టము.

బల— మీరెట్లు చేయుమనిన యట్లే చేయువాడను ఎవరు చేసినను వాలసింకదగదు

నారా— నీయిష్టము నాకేమైనను సమానమె నేమంనువు నన్నిందు బ్రవేశించమనెదవా యని నడుముగట్టి ఆయుధ సామగ్రిని తమబంధువ వార్ధములను గ్రహించి జనరువాటకగ్గ మొకస్తంభమునకు గట్టివైచి నూతిలోనికి బ్రవేశించునంత బలరాముని బిలచి నీవుద్వారము కడనుండుము నేనువచ్చువరకు జాగరూకుడై యాయుధమును చేతబట్టియుండుము అనియనెను.

జాగ్రత్త జేసిచెప్పి నారాయణబాబు జే పరమేశ్వరాయని త్రా
ముడు బట్టినగాపడగున దిగుట కారంభించెను. దిగుచుండెను చా
లాదరకు దిగెను. అప్పుడుపైనపెద్దగోలవిన నయ్యోనేమిది యనచు
త్రాసముతో బట్టును నేటుయుండోచక కొంతవడిదూరముది
గకివెడలబడను లోనకేగుదము ప్రాణావశిష్టుండును పరిమిమి
త్రముడగు బాబూరావుచే దిద్దించుటచేయే పరమాధర్మమని యిచ్చ
యి ని సాహసించిలోనకు దిగిజూచుసరికి నీరసముచే గావచ్చు
ను నోటమాట లేక ధర్మరాశిపైతలనానికొని యున్న బాబూ
రావునుజూచి బాబుబాబుయని బిలచెను ఊం యనుశబ్దము వి
న్నదిగ వినిపించెను కనులు విప్పిజూచుచుండెనేమోగాని గా
ఢాంధకారమగుటచే దెలియుట లేదు. వెంటనే విద్యుద్దీపము వె
లిగించి చూచినంత కనులువిప్పి జూచుచుండెను. నీరసముగ
యున్నట్లు గ్రహించి తన జేబునుండి తినుబండు పదార్థమునోట
నిడి యింపనొక విధమైన ద్రావకము గూడనొసంగ బలముగ
లిగి నారాయణబాబుయనిబిలువ బ్రహ్మానందమంది మరలగొ
న్నినిట్టిలవు దాహముగూడనిచ్చెను అప్పుడు బలమునువై
గ్యముగలవాసిగ గ్రహించి ఖడ్గము వెంట నెమ్మదిగ యాతని
భుజముననిడుకొని పైకివచ్చి జాంచుసరికి మిక్కుటమగుదొమ్మ
యుద్ధముజరుగుచుండెను యిరువురొక వైపునను బదుగురొక
వైపున నిలదిక్కొట్టుకొనుచుండిరి. అట్టిసమయమున సత్తైదా
సు కొందరచే బాబురావునొకచోదించి రివాల్వరుచేతనిడుకొని
రివ్వనవారిమధ్య ప్రవేశించి కొందరిని బడగొట్టెను. మిగిలిన

వారు పరుగిడిరి వారివెంట నారాయణబాబు గూడపరు
గిడివారెల్లరొక గదియం దదృశ్యులైరి పత్తేదారాశ్చర్యమంది
యీయఱ కెచ్చటను ద్వారమైన లేదె. వీ రేరీతి నంతర్ధానులైరి
బహుచిత్రముగ నున్నదని యూరకొనక నలుమూలల బరిశీలిం
చి వెనుకకు వచ్చెను. ఎంత వెదకినను చీమకాలుబట్టునంత సందై
న నగుపించదాయె నేమి సేతును మాచుచుండగనే మాయమై
రి. తప్పక యిందేదియో గొప్ప చిత్రముండి తీరును. మన రా
మసింగమాయెనో తెలియదు వీరివల్ల నాతనికేమి ముప్పువా
టిల్లునోగద యొంత చిత్రము ప్రస్తుతము యుద్ధమున బడియున్న
వారలరక్షించి పిదప యీప్రాంతమును వెదకెద మరలి యుద్ధ
భూమికివచ్చునంత బలరాముడు విశేషగాయములు దగులుట
చే నేలపైబడియుండెను మరియొకరెవరో కొత్తమనుజుండు
పోల్పశక్యగాకుండెను. అతనికిగూడ విశేషగాయములు తగిలి
యుండెను. మిగిలిన శత్రుపక్షమువారు కొందరు మడిసిరి. మరి
కొందరు గాయములు తగిలియుండుటచేబడి యుండిరి. కా
లుసేతులు గట్టబడి నోటగుడ్డలుండుటచే మాటలాడ శక్యము
గాకచూచుచు మరికొందరు బడియుండిరి. వెంటనే నారాయ
ణబాబు వారలను బంధవిముక్తులుగజేసి మీరెల్లరు నీతీరున
గట్టబడియుండుటకు గారణమేమి వేగజెప్పుడన అయ్యా మేమెల్లర
ము పోలీసువారమే నేను[illegible]. లక్ష్మణుడను. ఈయోగి
యు నేనను గతరాత్రియందు మాయవేషములతో పురమున
సంచరించు యిరువురు వనితలు పురుషవేషధారిణులై జనుచుండ

గనిపెట్టి వారిని బాధింప నుద్యుక్తులగుచుండిరి. పరిమార్పవలె క్రై స్తవులుకూడ వచ్చిరి. అప్పుడా సేవకుడును జాగ్రత్తపడు యుక్తిం చుచుండ వెనుకనుండి యూరాజు పరివారమునొక్క గొప్పవిరాగి పేర్చి పెద్దపాగను గట్టివారి సూర్యనారాయణు బాధింపఁగోరవచ్చె మీరాలిందుండుటచే మేమెల్లరము పలాయితులమైతిమి, పిదప నన్ను మాంగతి గూడ మనుపూరనాగులతో బాధలు గాంచసినది.

నారా— మీరాగుగను బ్రతికితిరి. గొప్ప యదృష్టము మనయింటికడ కొంత్తదొరసము లెక్కయుతోక్కగద.

లక్ష్మి— నాకేమియు తెలియదు. గాని యిఁకగుక నెల్లరు మీ జాడ తెలియమిచే నెట్లో చేమో యని విచారించుచుండిరి.

నా— నాసోదరునకుఁ జూపూని చేసినవారెవరు.

ల— మీరాగు నానికారణమున మనుపుచరి గోపాన యూరా తేదుకూడ మీరాకై నాగనేగ యుయనుక చూపుచుతేను. ఆత డెందేగెనో.

నా— పలపాపములతోఁ బోయి పడియున్నవాడు నాసో దరుఁడు గాడుగద.

ల— తానీ కనకరాజు పురాతనుఁడు శత్రువులతోఁ గలసి వచ్చినను మానిష కన్నెవాలాశ్రయుఁడై గతరాత్రియందుగా ను; యిప్పుడును గొప్పసహాయము చేసి. దుండగులతోఁ బోరి పడిపోయెను. ఆతడే నీసోదరుఁడై నాడుచెప్పు.

నా— ఆంగ్లుకు సంబంధము లేదు. గాని నన్ను బాబూ రావుగారి యింటివాండను నేమ మేగి

ల—బాబూరావుగారిభార్య రుక్మాంబ సహోదరుగు రాజరత్నమును, వెంటఁబెట్టుకొని పుట్టినింటికి వెళ్లినట్లు తెలియవచ్చినది. అప్పటివరకు నిజమో తెలిసికొందమన్న నాకవకాశము చిక్కినదిగాదు.

నా—ఈయోగి యెవరు? మీతో గలసియుండఁ గారణమేమి.

ల—అసలు యోగులు పరోపకారపరాయణులు. గావున నొకనాటిరాత్రి మేమిరువురము గలసికొంటిమి. మిమ్మెరుగుదునని కూడఁ జెప్పెను. అంతటినుండి యొక్కడు వాత్సల్యతచే నావెంటదిరుగుచుఁ దగుసహాయమునకై పాటుబడుచు కష్టసుఖములకు సమభాగుడయి చరించుచుండెను.

నా—అప్పున హీరిసింగని ముందు యోచింతము. ప్రస్తుతము వీరందరను గొంపోయి చికిత్సాలయమునఁ నునిచి వైద్యులచేఁ దగుచికిత్సఁ జేయింపుము. పెద్దవారలను మాత్రము పోలీసు వారికి వప్పగించి భద్రపరుపుము. నీవుమాత్రము నా టనేరమును సొమ్మును జెప్పవలె[illegible] లక్ష్మణుండను వెంటలేను పిదప నారాయణబాబు యోగి[illegible] అయ్య తమరెవరు. లక్ష్మీనారాయణయోగిగారి శిష్యులనఁ జేయఁబడినారు.

యోగి—వారి శిష్యుడనే శ్రీపతియను యోగిని.

నా—తమకు నమస్కారము. మరచినందుకు క్షమించుము. మీరిటులు సంచరించుటకు కారణమేమైనగలదా.

యో—నేను నేనొక కార్యమును సంకల్పించితి నది

నెరవేరువరకు యోగివేషముతో నుండుట కీశ్వరసాక్షిగఁ బ్రమాణము చేసికొంటి యిష్టమైన మీసంఘమునఁ జేర్చుకొనుడు. లేకున్న నాయిష్టమువచ్చిన చోటికిఁబోయెద.

నా— మీరెచ్చటికిఁ బోనవసరములేదు. మీయిష్టము వచ్చినతీరున నుండవచ్చును. తమ కేవిద్యయందు బాగుగఁ బ్రవేశముగలదు.

యో— జ్యోతిషమునందు కొంత ప్రవేశముగలదు. కేరళమందు విశేషము అందులో ప్రశ్నభాగము బాగుగఁ దెలియును.

నా— బాబురావుగారు. తమరొకసారి దయచేయుడన నిమ్మదిగవచ్చి యోగికి నమస్కరించి కూర్చుండియుండ యోగి పూర్వోత్తరము దెలిసికొని సంతోషించి మాఘ్వరుని యాధరస్పందన కెట్టిది కూర్చుండుము. అయ్యను ఖత్తెదారు బాబూరావునిగాంచి అయ్యా తమరు పాడునూతియందుఁ బడఁ గారణమేమి.

బాబు— మీరు నేను. బలరామసింగు నలుపురము గలసి యిరువురము చీకటిపడఁగానే పోవలసిమిగద. పిమ్మట మేమిరువురము అంతర్భవన రహస్యగృహమునకు గాంచుచుండ మావెనుకనుండి యెవరోవచ్చి మాయిరువుర ముఖములపై పిషవస్త్రమునువైచి యెత్తికట్టి నేలపై మిమములకు విస్మృతిగ వారేమైరిమి. రామసింగుడుండి యెట్టియిడుముల బడుచుండెనో దెలియదు. నాకు మాత్రము తెలివివచ్చి జూచునప్పటికి యా నూతియందు బడియుంటిని.

నా—ఏమేమి? ఈయింట కృష్ణాదులుగాక. యింకను దుష్టులుండిరి. ఓకోరి దుండగులార మీకంత్యకాల మాసన్న మాయెర నారాయణసింగే గృహమునందుండెనని యెఱుంగరు. ఎగతనమున్న మీపాపిష్ఠాపి శేషములు నాకడఁజూపరాదు. ఇట్టి అమాయకుల చెంతను మీపాపిష్ఠలుచూపింపుట. అప్పుడు మీ నాబలములును మాయాప్రభావమును దెలియునే అయ్యో రామా జీగతియేమాయెనోగదా. యెట్టియిక్కట్టు బడుచుండెనోగాని మరియొక భయముమాత్రము రాగూడదు. ఇందుగల రహస్యములఁగొన్ని యెఱిగినవాడు. ఇంతకుదైవసంకల్పముదాట నేరికిని శక్యముగాదుగదా. యెంతయెత్తు మంత్రము ఒకదానికన్న నొకటి వహ్వా వహ్వా బాగుగనున్నది.

పా—మనమిట బడియుంటిమి. ఇంటివద్దనున్నవారి గతి యేమాయెనో

నా—ఆవిషయమైగూడ నను మూసమొదవినది. మన మింటికరుగువరకు నిజముదెలియదు.

బా—వర్తమానమేదైన దెలిసెన? మీయింటన మా యింటన.

నా—మీయింటనే. మీభార్యయు కుమార్తెయు బృందావనమున కరిగిరని మనలక్ష్మణసింగు జెప్పినాడు.

బా—వట్టిది సర్వాబద్ధము. నేనింట లేనితరి నాభార్య గుమ్మముదాటి యీవలకైనను రాదే. ఒకవేళ మనవాడు సరిగ దెలిసికొని యుండకపోవచ్చును. లేక కృష్ణాదులు గొంపో

యి యిట్టిప్రతీతిని గల్పింపవచ్చును.

నా— సంసార మశాశ్వతమ్ము యనుమానింపబనిలేదన నవాడట్లు పుట్టాంగవాళ్ళతో జెప్పెను ఇతకుమున యోగిగారిని బ్రశ్నించిన సర్వమును జెప్పెదను. స్వామియేమిశెలవు బాబూరావుగారి విషయము ప్రశ్న కొంతకటీశెలవిండన మంచిదని యోగి పద్మాసనాసీనుడై యంతమౌనిక్కించి పదినిముషములవరకునిమీలితనేత్రుడై తర్వాత యోగధ్యానించి శిరఃకంపముగా విచ్చికనులు తెరచి నారాయణరావుగారు మీరడిగిన ప్రశ్నవిషయమూహింప యిరువురు వారిరువురు మూర్తిము దుష్టులబారిబడి రారి గృహాంతరాళంబున బద్ధులైయున్నట్లుగా నుంచిరని యానతిచ్చెను. యోగిపురుషుని దెలియు బలుకు యాశ్చర్యమునొందినారాయణరావు మెల్లిగ ఉత్తరపు ద్వారముచెంత నెవరో వచ్చుచున్న సందడివినఁబడియెను.

నా— ఎవరా ద్వారము చెంతయున నేను లక్ష్మణసింగుని సరేవచ్చితివ లోనికిరమ్ము నీరాకకై యెదురు జూచుచుంటిని మనయింటివద్ద విశేషము లెవ్వియును లేవుగద.

లక్ష్మ— లేకేమి కావలసినన్ని

నా— ఏమియున్నవి.

లక్ష్మ— ఉండుటకేమి గాని మీరాకీతీరున నవ్యర్థకాలక్షేపము జేయుచు తిరుగుచుండిన యెట్టివింతలైన బుట్టును.

నారా— పుట్టవలసినవి మాకున పుట్టనిమ్ము అసలు జరిగిన కథయెద్దియో జెప్పుము.

లక్ష్మి— చెప్పుటకేమి యున్నది అమ్మగారు రాత్రి నుండి యగుపించుట లేదనియు నెక్కడికేగిరో తెలియలేదని యు వెంటనే మిమ్ముల రమ్మనుమనియు మీ అమ్మాయిగారు గోలు గోలున విచారించుచు జెప్పిరి ఇంతకన్న వింత లింకేమి గావలయును.

నా— సరే బాగుగనే యున్నది ఇదివరలో జరిగి న చిత్రములలోని దొక చిత్రము ఇందాశ్చర్య మేవున్నది ఇంతియేన ఇంకను నేమైన గలవ.

లక్ష్మి — లేకేమి యిక్కడ రెండుత్తరములు వచ్చి నవి.

నా— వాని యిటు తెమ్మని పుచ్చుకొని యిట్లని జదువసాగెను

రం.. స్య పరిశోధకునకు పరిశోధక పరిశోధిని వ్రాయు నదేమన ఇదివరలో నీకొక జాబును వ్రాసియుంటిని. దానిని నీవుచూచియే యుందువుగాని మూర్ఖుడవై తొలఁట్టిన కుందేటికి మూడేకాళ్ళనినట్లు పట్టిన పట్టువదలకుంటివి. ఇన్ని రోజులనుంచి నీవుచేసిన ప్రయోజకత్వము సుంతైనను లేదనివేరేజెప్పనవసరములేదు ఒకవేళ మాయింటఁబ్రవేశించి యొక నాటిరాత్రి మమ్ము మృతప్రాయులుగఁజేసి రికార్డును మురుసువస్తైరా సంగ్రహించితినని సంతసించుచుంటివేమొ అంతమాత్రమున మాకువచ్చినలోటు లేదు. నీవిటుపిమ్మట దారాపుత్రాదులకు దూరుడవై పిక్కబిక్కల పాలుగాగలవు జాగ్రత్త

ముంచుము మధుసూదనుని యాతని కూతురు సుందరిని వెత కుటమాట నటుంచి నీభార్యబద్మాభాయియు బాబూరావుభా ర్యరుక్మాబాయియు కూతురు రాజరత్నమును నేమైరో యెం దుండిరో గనుగొన నీకుగాకుగన నిన్నుఁబుట్టించిన బ్రహ్మకై నశక్యము ఇకనైన బుద్ధిగలిగి బ్రతుకుము ఒకటి రెండురోజుల లో నీవుగూడ బద్ధుడవయ్యెదవు అనుక్షణము నీప్రయత్నము లెల్లను దెలియుచునే యున్నవి. ఈపరిమాత్రము నీపని పయి నలఘునని బాగుగ గ్రహించుకొమ్ము. చెడిపోకుము ఏమో వ్రాసిరి నని యుపేక్షింపకుము.

ఇట్లు నీప్రబలవైరి
పరిశోధక పరిశోధిని

సరేబాగుగానే యున్నదని పత్తేదారు రెండవయుత్తర మునుగూడ నీతీరున జదువ మొదలిడెను.

అత్యుగ్రము బాబురావు మోతవెఱ్ఱివాడవు వీధిమొగ మైన యెన్నడెర గని నీకీగొడవయేల ఇనుము నాశ్రయించినఅ గ్నికూతురినకు సమ్మెట దెబ్బలవనట్లు యీదుష్టుడగుపత్తే దారు నాశ్రయించుటచే నీవుగూడమిక్కిలి చిక్కులపాలుకా గలవు ఇకనైన బుద్ధిగలిగి నీయుద్యమును వదలితివేని వెంట నేనీభార్యను కుమార్తెను విడచిపుచ్చెదను. కారణమేమ నీవు పట్టి యమాయకుడవు గాన జాలిగలిగి యీతీరున వ్రాయు చున్నదని పైననీ కష్టము వ్యర్థముగు శ్రమను జెందక యోజిం చుకొమ్ము.

ఇట్లు దయామయి

నారా— అట్టియిట్టి బెదరింపులకు భయపడు వాడుగాడని యెఱుగవుగాబోలు నారాయణబాబన యినుపగుగ్గిళ్ళుగాని మినుపగుగ్గిళ్ళుగావు నీవేమనియను కొనుచుంటివోయని తలపంకించుచు సుఖమెరప్రివార కనుల వెంబడియగ్ని కణములురాల దిగ్గునలేచి మీరెల్లరు నింటికరుగుడని పంపివైచి తానొక్కడు నాగృహశోధన సేయసంకల్పించి యిదివరలో దుండగుల దృష్టులైన గదులను బరీక్షించి ఆహాయేమిభవను యిట్టి భవనముండుట చేతనే యీనష్టుల యాటలు సాగుచున్నవి అసలే మహామాయావులు అందుకు సహకారమీభవనముగూడను ఆప్పైన దైవను గూడవారి కట్లనే యుండెను మనమిక నేమి చేయగలము మనతెలివి తేటలు యుక్తిప్రయుక్తులు ధైర్య స్థైర్యములు నేమిపని జేయును దైవముపై భారము నిడియీకార్యమున యడుగిడితిని కంఠములో ప్రాణమున్నంతవరకు వీరిని విడచుటకల్ల ఓరోరి దుండగులార యత్తైనాకు మీయింటనిదే ప్రవేశించుచున్నవాడు ఏమిచేయగలరోరండు మీమాయలకు మీమాటలకు మీబలపరాక్రమములకు వెరచి వెనుదీ[illegible]డనని యెన్నడు దలపకుడు ఈరోజున మిమ్ము బంధించుటయో లేక నేఁబట్టుబడుటయో జరిగితీరును ప్రస్తుతము మీయుపలాయితులై దొరకకున్న పక్షముకోఁజాలలో బరివారయుతముగ మిముబంధింపకున్న నేనునారాయణబాబునే యని మీసము దువ్వుచు భవనమెల్ల ప్రతిధ్వనింప సింగపుగా

దమరీతిఁ బైకిలంఘింపఁ జట్టున నొకరాతితలుపూడి, దాని తోఁబాటు పత్తేదారుగూడ హటాత్తుగఁ బాతాళంబునఁ బడి పోయెను.

పదియేడవ ప్రకరణము.

గర్వభంగము.

ఢిల్లీకి మూడువైపుల యమునానది ప్రవహించుచుండెను. చక్కని ఉద్యానవనములుగలిగి, వానినంటి మిన్నుదాకు రమ్యహర్మ్యంబులునుగలిగి, లక్ష్మి ఎల్లెడ తాండవింపుచు, విశాలమగు వీధుకలి నిత్యము వర్తకులును వచ్చువారును నగలనమ్మువారు, కొనువారు, వచ్చువారు, పోవువారు, అనేకులనేక దేశములనుంచి వచ్చుచుందురు. ఎల్లపుడుతీర్థప్రజరీతిఁ బ్రతికొట్టునందును జనముఁ బ్రజలుకిక్కిరిసియుందురు ఇట్లుండ నొకరోజున నొక కొట్టునందు బంగరునగలనువిక్రయించు గొప్ప షావుకారు విశేషధనికుఁడుగానయాతఁడు విక్రయించున వెల్లను రత్నసరకులె, అతని నామముగూడ రత్నశెట్టియనియే వాడుక మిక్కిలి ప్రసిద్ధిగల పురుషుఁడుగావున నూటికిఁ దొంబది మంది యాషావుకాకే వచ్చెదరు. అంత నొక ముసలాయి వత్త కుడువచ్చి ఓహో శెట్టిగారు క్షేమముగనుండిరె, తమదర్శనము

జేసి చాలాకాలమైనది. మరచితిర నాపేరు లక్ష్మీవతిలాలు మాది జబ్బలపురం.

రత్న—ఓహో తమర ఆనవాలు పట్టలేకపోతిని. దయచేయుడు. ఇంతనీరసముగ యుండిరేమి. అందరు క్షేమమా. ఏమిమీాద దయచేసినారు.

లక్ష్మి— మరేమియును లేదు. వస్తువులు గావలసి వచ్చితిని.

రత్న—అభ్యంతరమేమి. తమచిత్తమువచ్చిన వస్తువులున్నవి. స్త్రీలకా! పురుషులకా!

ల—కాదుకాదు పురుషులకే.

ర—అట్లులైన వీరకడియములు అరుగలకల మురుగులు, తోడాలు, రత్నములుచెక్కిన సింహతలాటపు మురుగులు చక్కని బంగరు గోవతాళ్లు, రవ్వలుచెక్కిన పతకములు, క్రొత్తవి, రెడిమేడ్. గతివిక్రమైనవలేదు. చూడవచ్చునవి సీళ్లతో నున్న బంగీలను ముందునిచెను.

ల—యావస్తువులను జూచి శెట్టిగారు! పాతవస్తువులే వైనగలవ.

ర—నావద్ద లేవండి యెక్కడైన యున్నవేమో వాకబు జేయుమనుచుండ వర్తక వేషధారియగు బ్రాహ్మణుడొకడు వచ్చి రత్న శెట్టిగారు. రవ్వలుచెక్కిన సింహతలాటపు మురుగొకటి యున్నది. గావలెన మీావద్దనున్నవా?

ర—అయ్యో కావలెను, ఓహోతమర విష్ణుశర్మగార

నావద్దనుగూడ యున్నవి. ఇవిగో దయచేయండి అన్నిరకము
ల వస్తువులు నిక్కడేయున్నవి. పరీక్షింపుడు,

విష్ణు—నెమ్మదిగ గూర్చుండి మొగలాయి వర్తకుని
గాంచి, తమదేయూరు.

ల—మాది జబ్బలపురము. నాపేరు లక్ష్మీపతిలాలు.
సింహతలాటపు మురుగులు గావలసి వచ్చితిని తమదీయూరేన
దివాకర్ల విష్ణుశర్మగారు తమారేన తమయొద్ద సింహతలాటపు
పురుగుండెనని వింటినే ఉండెన విక్రయింపబడెన.

వి—తమకెట్లు దెలసినది.

ల—అపైన నొకసాహుకారు జెప్పినాడు. అతని పేరు
మరచితిని.

వి—పేరిశెట్టి జెప్పినాయేమి.

ల—కావచ్చును. వస్తువు యుండేనా లేద అమాట
శలవిండు.

వి—లేకేమి యున్నది. ఈరత్న శెట్టియొద్దను మంచివ
స్తువులుండును. జూడుడు| వచ్చినసరే లేకున్న నావస్తువును
గూడ జాతుకుగాక.

ల—ప్రస్తుతము మీావద్ద లేదాయేమి.

వి—లేదు కావలసిన దెచ్చెదనని లేచివెడలెను.

అంత జక్కని పురుషుడొకడు షోడశకళా పరిపూర్ణుని
రీతి బ్రకాశింపుచు తిన్నగ రత్నశెట్టి పాపుకడకువచ్చి యీాకొ
మొవరిది. రత్నశెట్టిగారిదేన.

ర—ఔను దయచేయుడు తమదేయూరు. మీనామ మెయ్యది.

పురు—మాది, అంబాలాచ్ఛావుణి. నాపేరు జగన్మోహను డందురు.

ర—ఏమిపనికై వచ్చితిరి.

పు—కొద్దిపనియున్నది. రహస్యవ్యాపారము.

ర—అట్లయిన పదినిముషములు తాళుడు ఈసౌధోపరిభాగమున పైవేటు రూమునందు విశ్రమింపుడు. ఎవరా అక్కడ చిత్తమని నౌకరొకడు వచ్చి యేమిశలవు. మరేమియు లేదు ఈజమీందారుని మేడపైకి గొంపోయి గదియందునిచి దాహాతిర్థములనిచ్చి చెంతనుండి గావలసిన పరిచర్యఁజేయుచుండుము పొమ్మని వల్లెయని శెట్టియానతి చొప్పునఁజేసెను,

అంత కొంతవడికి విష్ణుశర్మవచ్చి తాఁదెచ్చిన వలయము రత్నశెట్టికొసంగెను అతడిటునటు పరిశీలించి చూచి యాశ్చర్యమంది యిట్టి వస్తువు నిదివరకెచ్చటను జూచియుండలేదు సామాన్యముగ దీనివిలువ లక్షరూప్యములకు తక్కువయుండదు. లక్ష్మీపతిలాలుగారు తమకుగూడ నీవస్తువును చిత్తగింపుడు. ఇంతకు గావలసినవారు తమరుగద వస్తువుచ్చినపిమ్మట కరీదుమాట యోజింతము చూడుడన మంచిదని యుగలాయివర్తకుడయావస్తువునందికొని యిదివరలోఁ జూచినవానిరీతి నిర్లక్ష్యముగ యిటునటుఁజూచి చిరునవ్వొలయ విష్ణుశర్మనుగాంచి అయ్యా యీవస్తువును జేసిన యగసాలి యీగ్రామ కాపురస్తు

జేన లేక మరియొక గ్రామ కాపురస్తుడ.

విష్ణు— నేను జేయించ లేదండి కొనను లేదు. మాతం డ్రితాతలనాటినుంచి యున్నది. వ్యాపారము నిమిత్తము కొం తద్రవ్యము కావలసి విక్రయించుచుంటిని.

లక్ష్మి— సరె దానికేమి మీాయిష్టము మీాతండ్రిగా రి పేరెవరు.

విష్ణు— 'గోపాలశర్మ'యందురు.

లక్ష్మి—మీాతాతగారిపేరు.

విష్ణు— గోవిందశర్మ.

లక్ష్మి— ఆహాయెట్టి నామములు యేమిమహాత్మ్యలం డి ఇందు పొడియక్షరము లున్నవి ఎవరి పేరోయని.

వి— పొడక్షరముల పేర ఎక్కడెక్కడ.

లక్ష్మి— సరి సరి మీారెరుగనే మెరుగర.

వి— లేదు లేదు.

లక్ష్మి— వహ్వా వహ్వా తండ్రి తాతలనాటినుంచిమీా యింటనున్న వస్తువెట్టిదో జూడనైన లేద ఇప్పుడైన బాగుగ జూడుము నాకు చత్వారము తెండి సెట్టిగారు మీారొకపరి బా గుగ బరిశీలింపుడు.

రత్న— మంచిదని యావస్తువును బుచ్చుకొని పెనుక ముందులరసి పేరెక్కడండి నాకెక్కడ నగుపించుట లేదె.

లక్ష్మి— అడుగున శీలసంతనావద్ద నెవ్వరో రెండక్ష రములగుపించుచున్నవి. బాగుగ పరిశీలింపుడు అగుపించునలేద

రత్న— చిత్రము చిత్రము అబ్బ అక్షరములని జోల్పుట కష్టముగనుండి మీరెట్లు గనిపెట్టిరోగాని చాలహాశ్చర్యము.

లక్ష్మి— దానికేమి ఆయక్షరము లెవ్వియో తెలవిచ్చినారు గారు.

రత్న— అభ్యంతరమేమి చెప్పెదవినుడు మొదటియక్షరము "రా" యనియు రెండవది "చం" అనియు

లక్ష్మి— బాగుగఁజూచితిర.

రత్న— అయ్యో జూచితినిగాని విష్ణుశర్మగారు మీరు గూడ జూడండి.

వి— తానుగూడ పుచ్చుకొని రా చం యను పొడక్షరములుగల నామమును జూచి వెల వెలబోవు మోముగల వాడై తలవాల్చి యుండెను.

లక్ష్మి— శర్మగారు మాటలాడరేమి మీతండ్రిగారి పేరుగాని మీతాతగారి పేరుగాని మీపేరుగాని యిందు లేదేమి తక్కువవెల కెప్పటనైన గొంటిర నిజమెద్దియో జెప్పుడు లేకచోరీ అస్త్రియ.

వి— మీరా తీరున కలవిస్తే నేనేమనివి జేతును. మా తాతగారు జేయించినట్లు మాతండ్రిగారు నాతో అనేకమార్లు జెప్పినారు. మాతండ్రిగారు మొన్నటివరకు ధరించినారు నేను బాగుగ మెఱుగుదు ఇందబద్ధ మెంతమాత్రమును లేదు. మీరు నమ్ముండి నమ్మకపోండి.

లక్ష్మీ— పోనిందు అలాగునే యనుకొందము. ఇందీ పొడియక్షరముల జూచితిరిగద మీతాతగారు జేయించినట్టు మీరే చెప్పుచుండిరి మీతాత తండ్రిల నామములుగాని మీ నామముగాని లేదామె దీనియందేమొ రా, చం, అనియున్నది. దీనిని బట్టిజూడ రామచంద్రుడుగారు రాజచంద్రుడుగాని యీవస్తువున కధికారులైయుండవలెను. మీకెట్లువచ్చినదో తెలియదు.

వి— ఎట్లు వచ్చినదో ఆగొడవ తమకేల కావలసిన గొనుడు లేకున్న మానుడు ఇందు బాధయే మున్నది.

లక్ష్మీ— సరిసరి బాధలేకేమి అంతయుబాధయే.

వి— ఏమిటండోయి బాగానేయున్నది కొనదువద్దు పెట్టనువద్దు మావస్తువు మాకిచ్చివేయుడు నేఁబోయెద మీ కొక నమస్కారము.

లక్ష్మీ— అంతతొందర జెందెదరేల ఈవస్తువును మీ కిచ్చుటయెట్లు ఇది చోరీ యాస్తివలె దోచుచున్నది.

వి— లక్షరూపాయల వస్తువు నపహరించుటయైన సెట్టిగారు రనుచుంటిర.

లక్ష్మీ— ఆ శెట్టిగారు వినియేమిశేసెదరు. ఇదికాదు లబేరమేమిగాదు. గాక మీవస్తువును నేనాదు కపహరించుచుదు ను. న్యాయమా? పోలీసువారికి వప్పగింతును. వారిందుగలది బానిజములఁగని పెట్టుదురు.

వి— అహాయేమి న్యాయమండి ఇదంతయునేమిటో

నావస్తువుకు నాకిచ్చెదరలేద.

లక్ష్మి— ఈయనంది మామ్మాటికి నీయను.

వి— ఎందులకీయరు.

లక్ష్మి— చోరీ యాస్తి గావున

వి— చోరీ వస్తువని మీరెట్లు చెప్పగలరు.

వి— ఎట్లా ఈవస్తువు నందగలపేరే జెప్పుచున్నది.

వి— పేరెట్లు జెప్పుచున్నది.

లక్ష్మి— ఎట్లా ఇతరుల పేరుగలవస్తువు నీచెంత నుం డుటచేత.

వి— ఉండిన తప్పేమి పరులవల్ల బహుమతినందిన వస్తువునకు పరులపేరుండక ధరించువారి పేరుండునా సేమి.

లక్ష్మి— అయ్యో మీరెరుగుదురుగనుకనె లక్షరూపాయల వస్తువు పదిరూపాయల కెక్కడో చోరులవద్ద క్రైంకర్యము జేసినారు ఎంతటి వారుగాకున్న నింతపని జేయగలరు.

వి— ఆ చేసినాను ఏమిజేసెదవయ్యా ఈకొట్టుగుమ్మము దాటిపోగలవ.

లక్ష్మి— ఏమి జేసెదవు కొట్టెదవా లేక చంపెదవ.

వి— ఏమి జేసెదనో ఇప్పుడెందుకు నావస్తువునాకీయ వప్పుడేమాట.

సెట్టి— లాలుగారు ఎందుకువచ్చిన గందరగోళమయ్యా వారివస్తువు వారికిచ్చివేయక గడునుకబుర్లు చెప్తారు. అనేను ఇంతలో జమీందారుగారు వచ్చుచుండిరి. తప్పుకొనుడు

లెండు పొందనుచుండ నెల్లరులేచి నిలచిరి అంత జమీందారు వచ్చి యొకచోఁ గూర్చుండియుండ నెల్లరు యాశ్చర్యమునఁ జూచుచుండిరి అప్పుడు రత్నసెట్టి జమీందారుతో తమ కేమైన వస్తువులు గావలెన లేక విక్రయించుటకై వచ్చితిర యనెను.

జమీ— ఆ విక్రయించుటకే వచ్చితిని ఇక్కడ వెర వారేరును లేరుగద.

రత్న— అందరు మనోరేనండి.

జ— వీరెవరు ఈయూరేన పేరెవరు.

రత్న— బామ్మర్లు పేరు విష్ణుశర్మగారు.

జ— ఓహో దివాకర్ల విష్ణుశర్మగారు వీరేన అత్యావ మతో మాటలాడవలసిన పనియున్నది వీరెవరు.

రత్న— ఈరాండి మొగలాయివర్తకుడండి వస్తువులు కొనుక్కోవడమునకు వచ్చిరి మనకాతాదారేనండి

జ— సరె అటులైన బాధలేదు ఇదిగో అని జేబునుండి యొకమూటను దీసి విప్పి కొన్ని పెద్దవస్తువులను షాహుకారునకిచ్చి వెలకట్టు మనెను.

రత్న— ఈవస్తువులు తమవేనాండి.

జ— మావిగాకున్న నావద్దకెట్లు వచ్చును. నేనెట్లు విక్రయింతును.

రత్న— దానికేమిలెండి బంధువులుగాని స్నేహితులు గాని కర్చుపెట్టమని యిచ్చినారేమోయని.

జ— ఎవరివిగావు నాకేరును యివ్వలేరు.

రత్న— అటులైన అగ్గి పుటాలంటి వస్తువుల నమ్మ్మే టకు కారణమేమండి.

జ— అదియు నీసందేహము వెర్రివాడ ఇప్పుడన్నియు క్షేత్రక్షేమమ్ముగావు వచ్చినవి ఆడవాండ్ల పోరు బడలేక విక్రయించుటకై వచ్చితిని ఇప్పుడైన నీయనుమానము దీరెన

రత్న— మధ్య నాకేమి యనుమానము.

జ— అటులైన యేవస్తువు వెంతజేయునో నీకుగావలసిన వస్తువులేవియో టక్కుటిక్కని రెండు మాటలతో పయిసలు జేయుము ఏమండి లాలుగారు యేమంటారు.

లక్ష్మి— చిత్తము అలాగు నేనండి బేరముంటె అట్లనే యుండవలెనండి జమీందారుగారు మీావస్తువులను నేను గూడ జూడవచ్చున.

జ— సరి సరి దానికేమండి జూడవచ్చును కావలసిన గొనవచ్చును.

లక్ష్మి— అందులో బెద్ద వస్తువుల కేశనిధికొని యిటునటుజూచి నిశ్చేష్టుండై ఆహా నేడు గొప్పసుదినమని జెప్ప వచ్చు నేడితీరున జరుగునని యెరుగనుమాయని తనలో తాను యోచించిగొనుచు నిశ్చేష్టుండై గూరుచుండెను.

రత్న— ఏమండోయి లాలుగారు మాటలాడక గూరుచుండిరి నిదురవచ్చు చుండెన,

లక్ష్మి— లేదండి నాకు నల్లమందు వేళయైనది కాళ్ళులాగుచున్నవి నీరసముగ నుండెను. ఇందువల్లమందు మిాం

గి తియ్యని పదార్థమెద్దియో కడుపులో బడినపిదప జిలుక ప
లుకు లెన్నియైన బలుకుమను. శర్మగారు మీమూరగిదిగోనండి కాస్తంత కాఫీ బుచ్చుకొని యిప్పుడే వచ్చెదను అంతవరకు మీరందరు యుండిన కొన్నివస్తువులను నేనుగూడ బుచ్చుకొందును పదినిముషములలో వచ్చెదను కలవిండని వెడలిపోయెను పిమ్మట వీరుతమువ్వురు గుస గుస లాడుకొనిరి. మొగలాయి కొద్దిదూరమేగి వెనుకకు తిరిగి జూచుసరికి యిరువురు వచ్చుచుండిరి వారిని బిలచి రహస్యముగ నెద్దియోజెప్పి పంపివైచెను పిదప గొంతసేపిటు నటు సంచరించి తిరిగి షాపు వద్దకువచ్చి గూర్చుని యేమండి సెట్టిగారు శర్మగారు వెళ్ళి రారాయేమి.

రత్న— యేమోనండి యెక్కడకు పోయినారో.

ల— పోనిండు జమీందారుగారి బేరమే మైనది. అయ్య తమదేయూరని కలవిస్తిరి.

జ— ఏదోయూరు మీకదంతా యెందుకు కావలసిన గొనుడు లేకున్న మానివేయుడు

లక్ష్మి— అటులైన వస్తువుల నిటుదెండు చూతమని వెనుకముందులు బాగుగ పరసి అసలీవస్తువులు సరియైనవు నాగాదాయని యేమన అందరు మాయావులె అందువల్ల నెవరిని నమ్మవీలులేదు. ఒకవేళ తొందరపడి వస్తువుల బుచ్చుకొన్న యేపోలీసువారో యడ్డెట్టెందురు. అప్పుడు బాధ బడలేకచావాలి అందుకై యడుగుచుంటిని మీకు కోపము లేదుగద.

జ— ఇందు తప్పేమున్నది. కోపమెందులకు వీరడు గవలసిన సంగతుల నడుగుడని యనుచుండ యొకపురుషుని బ ట్టుకొని యిరువురు పోలీసునారు వచ్చిరి లదిరి లక్ష్మీపతిలాలు భటులకుగాంచి యిదియేమి మీరిటకు వచ్చిరి.

పోలీసు — మరేమిలేదండీ యీబ్రాహ్మణుడు మా రుపేరుగల చోరీవస్తువు నెవరివద్దనో గొనినట్టు దెలిసిబట్టుకొం టిమి చోరీయాస్తి గూడ దొరకినది నిజముజెప్పుమని యెంతబ్రి తిమాలినను జెప్పుటలేదు స్టేషనుకడకు దీసికొని బోవుచుంటి మి అప్పుడన్నియుఁ దెలగలవు.

రత్న — ఏమండోయి విష్ణుశర్మగారు యీగందరగో ళంయేంటయ్యా నిజాంసెప్పరాద.

జ - ఈవస్తువు చోరీయాస్తియని మీకెట్లుదెలియును

రత్న— ఈగొడవంతా దెచ్చిపెట్టినవాడీ మొగలా యి బాబే

లక్ష్మి— ఏమండోయి సెట్టిగారు నామీదనేరమును మోపుతూ యున్నారు నేనేమిజేసినాను బాగుబాగు వస్తువు పైన పేరుండుట జూపించినాను గొప్ప తప్పేజేసినాను మా తాతముత్తాతల నాటినుండి మాయింటనున్నదని జెప్పుట మా తాతగారు కేయించుకొనినారని మానాయనగారు నాతోజెప్పి నారనడము మొన్నటివరకు మాతండ్రిగారు ధరించియేయున్నా రనడము. ఈపేరును జూడనేలేదనడము యివన్నియు బాగు న్నవి గాని యీపేరుయుండుటచే మీదిగాదని నేనడుట దప్పి

దయారామెన మీవద్దవస్తువులున్నవి. అప్పుటకు గొనివచ్చితిరి జూపించిరి మీదవున గావ యనియడిగితిమి మావేయనియు అప్పుటకు కారణ మిట్టిదనియు తెలవిచ్చితిరి అందువల్ల బాధయే మున్నదో జెప్పండి ఒక వేళ నింకను ప్రశ్నలువేస్తాము మీరెరుగని యంకితముతెచ్చుటనైన యుండును. ఈపేరు వెవరివని ప్రశ్నించుతాము తెలసినఁజెప్పవచ్చును లేకున్న మానవచ్చును మాటలాడినంత మాత్రముననే తప్పిదము కానుకానే వాండ్లెంన్ని ప్రశ్నలైన వేసెదరు బోలెదు డబ్బెట్టికొనుకున్నేవాళ్ళు కరీక్షించకుండ గుడ్డివాండ్లరీతిని గొనెదర అకరువకు సొమ్ముబోయి ధిమ్మ వచ్చెనన్లు జరుగును.

పోలీ—ఏమేమి- జమీందారు వద్దగూడ మారుపేర్లగలవస్తువులుండెను, పులిమీద బుట్రయనిన్లు అయ్యా తమవస్తువులను గూడజూపుడు.

జమీ—అయ్యోజూపింపకేమి యని రత్న శెట్టికిచ్చెను షావుకారి వటఃపరిశీలించి జూచి- అచ్చే- యీావస్తువులట్టవిగావండి ఇతకు అనుమానపువస్తులని తెచ్చిపెట్టినవాడీలాలు బాశే చూడవయ్యా బాబు—గొడవదెచ్చిపెట్టినావు అప్పుడావస్తువుల నందికొని లక్ష్మీపతిలాలు— జమీందారునిగాంచి తమరింతకుపూర్వమీ బ్రహ్మణునిగాంచి మాటలాడవలసినపనియున్నదని యంటికే మీకిరువురకు నెట్టిస్నేహముఏమయ్యా బ్రాహ్మణ ఈజమీందారువేషధారిని మీరెప్పుడైన యెచ్చటనైన జూచినట్టు జ్ఞాపకమున్నద

వి—ఇదివరకెన్నడు జూచియుండలేదు:

లక్ష్మి—నరేపోనింతు ఈమురుగునెచ్చట గొంటిరో జెప్పెదర లేక పోలీసువారి వెంటజనెదర వీరుమాత్రమునిన్ను విడవరు ఈవస్తువును మీకమ్మినవాడు దొరకిన మీరుమాకు సాక్ష్యము మాత్రముయివ్వవలసి యుండును తెలసినద

వి—చిత్తము చిత్తము.

లక్ష్మి—చిత్తములేదు పొంగరములేదు నిజమ: జెప్పండి

వి—ఈవస్తువునొకవర్తకుని వద్ద గొంటిని యతనినివాసము రుస్తుంబాయనియు వైశ్యులమనియు పేరుమాధవశెట్టనియు జెప్పెను.

లక్ష్మి—వయస్సెంత.

వి—యిరువదికిలోపు.

లక్ష్మి—దేహచ్ఛాయా

వి—పసిమివర్ణము

లక్ష్మి—ఈజమీందారుని బోలియుండునవ

వి—ఆ—చాయ వయస్సు వీరితో సమానమే సందియము లేదు.

లక్ష్మి—నకేయిచ్చినసొమ్మెంత.

వి—పదివేలు.

లక్ష్మి—ఏమండిసాహుకారుగారు నామీద కోపము నుచెంది కేకలువైచితిరే.

శెట్టి—చిత్తమండి క్షమించండి ఉబ్రహ్మణుడిట్టివాడని

నాకేమి దెలియునండి.

లక్ష్మి—ఏమండి జమీం వారినిగారు కాదు కాదు జమీం దారుగారు యనునరికిల్లరు తెలతెలబోయి రొయుకరిముఖము లోకరు జూచుకొనిరి.

లక్ష్మి—తమరు గూడ నిందుగల యుదార్థమును వచింపుడు లేకున్న మిమ్మును పోలీసువారు విచువరు పైనమీాయిష్టము.

జమీా—నా వస్తువుల పైన గూడ విలాసములుండెనా యేమి.

లక్ష్మి—అ— యున్న వేయనుకొనుడు

జమీా—వున్నట్లు లైన జూపింపుడు,

లక్ష్మి—సరి నెంతసేపు ఇదిగో జూపించెదను శెట్టిగారు మీారే వరీక్షింపుడు ఇదిగో యీాపటగారు సీలసంతనావద్ద అడుగుభాగమున గలపేరును కూడ జూడుడు ఇంకను యున్నవి పిమ్మట నీపెద్దవస్తువుల నెల్ల నీక్షించుడ వచింప రత్నశెట్టి వస్తువుల నెల్ల పరిశీలించి జూచి యాశ్చర్యమంది యీాపేరుల జడువుమనెదర.

లక్ష్మి—వద్దువద్దు నామములను జెప్పిన మాసంబంధీకులవనియును నగలరు అని యనుచుండ నెమ్మదిగ జమీాందారు లేచెను.

ల—లే దెదవేల ఒకఅడుగైన కదలుటకు వీలులేదు. పోలీసువారు కపర్దార్ చోరీ మాస్తిమీా స్వాధీనమందుంచుకొనుడు. జమీాందారిని స్టేషనుకు గొంపోయి బేడీలను దగిలించి

జాగ్రతగయుండుడు మహామాయావిని. అని చెప్పి మొగలాయి కవకుడొందేనింజనిమె మొగలాయివర్తకుడు! నారాయణబాబు అని పాఠకులు గ్రహించియేయుందురు.

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము.

సాహసము.

పాఠకా! ఒకపరి పత్తేదారును కలుసుకొందము. అట్లా తడు పాతాళ లోకమున బడిపోయెనుగద కొంతకాలమునకు స్పృహవచ్చి, గాయములు తగులనందులకు సంతసించి, బలము నకై కొన్నిరొట్టెల ద్రావకము ద్రాగియుండెను. కొద్దిబలము కలుగగనే యాగది బరీక్షింప మొదలిడెను. అంతయు గాఢాంధకారము. "ప్రియత్నేన సిధ్యతి" యనునట్లు ప్రియత్నింప గొంతసేపటికి నిర్భాగ్యునకు నిక్షేపము ప్రాప్తించినరీతిని సంత సించి జూచుసరికి నాగువాన మొకటొనగుపించెను. తనశక్తినంతను వినియోగింప నవసరములేకనే బహుసులువుగ స్వాధీనమయ్యెను. వెంటనే దీపమునుబట్టి క్రిందభాగమును పరిశీలించి జూచెను. అందేముండెనో యెంతలోతుండెనో దెలియదాయె అప్పుడు జేబునుండి యెద్దియోదీసి క్రిందకు జారవిడచెను. వెంటనే గుభుక్కను ధ్వని విననయ్యెను. ఆహా! ఇది యేమియాశ్చ

ర్యము పాతాళగంగ యున్నదే లోతుమాత్రము విశేషముగ యున్నట్టు దోచదు మనము లోనికి విడచిన వస్తువులు క్రింద నే నీటిశబ్దము విననయ్యె. ఆహా యెక్కడయూపాయము నెంతయుప కారముచేసెను. మనచెంత నిడిలేకున్న యింగుగల రహస్యమె ట్టుదెలియును. ఇచ్చట రాయిగాని మేకుగాని కర్రగాని యేమి యు దొరకని ప్రదేశముగద ఇంకనుచాల విశేషము లుండితీరు ను. మున్ముందు మాపాతాళగంగకుదిగు సాధనమరయవలె నిపుడు సాహసమొకటి యుంచిన సార్థకమగును. యేమి జేయు దమాయని యూహింపఁజొచ్చెను. గాని యుపాయమేమియు దోచదాయె. ఆభవనమంతయు వెదకుట కారంభించెను. ఏ కార్యమునకును పట్టుదలయు నుత్సాహము దైర్యము సాహసము ముం తకు మనము జేయునది ఫలోపకారకమగును. మాము ప్రయత్న ముకు సాయమైన జేయువారు లేదలగు యుపాయముమనఁ దోప వలె పైన యీశ్వరుఁడున్నాఁడు కాకుండు చుంకమని మరల వెదుకఁజొచ్చెను. సందులు, గొందులు. మూలలు, సందులను నవి విడువక వెదకెను. గాని యేమిసార్థకము. పైకిపోవులేదు గదయని నొక్కపరి పైకిజూచెను. సాధనసూత్రగాని మార్గము గాని యగుపించలేదు. తలగుడ్డమాత్రము యూడి క్రిందబడె ను. అంతయును విడిపోయెను. ఆశిరోవేష్టము పట్టువి సుమా రేడనిమిది గజములుండవచ్చును. దానిబాగుగ విప్పి ధూళి ధూసరితమై యుండుటచే శుభ్రముగ దులిపి తిరిగి తలకుజుట్టు కొనకొచ్చెను. చాలావరకు జుట్టెను జుట్టినపాగసిసిదాని త్రా

దుగ మూర్ఛి యొకకొనను స్తంభమునను గట్టి దే పరమేశ్వర యని రజ్జుసాధనమునఁ బాలాళిగంగకు దిగుట కారంభించెను. రెండు నిముషములలో దిగివైచెను. జలమునుగాంచి పురుశేడు సిరు నోటనిడుకొని పరీక్షించి జూచెను. ఎట్టిదుర్వాసనయు లేక పరిశుభ్రముగ యుండెనని సంతసించి నీటిలోనికినుమికెను. మిక్కిలి లోతుమాత్రమున్నండెను. వెంటనే హాయిగ స్నానముజేసి కడుపార జలపానముగావించి ఇంతటి స్వచ్ఛమైన జలమిందుం దఁ గారణమేమి ఇది కూపముమాత్రము గాదు. ఒకవేళ యమునానదీ జలము అటులైన నదినుండి యిటకు మార్గముండితీరును. ఈరహస్యమునుగూడ గనిపెట్టిపోదమని నలువైపుల వెదకి జూచెను. గాని యొక్కవైపునమాత్రము సొరంగమొకటి యున్నటులనుమానమఁబట్టె నీటముణిగి సొరంగముగుండ బోవ నెద్దియోమార్గమున కవరోధముగ నుండెను. ఇది యేమి దారువ లేక మృతకళేబరమయుని ముట్టిజూచునంత శరీరము గగుర్పాటు వహించెను. అబ్బ శవమే యగు హామేలయని ధైర్యమువహించి యాకళేబరమును [illegible] ప్రదేశమునుండి యీవలకులాగి నెమ్మదిగ పైకిలేవనెత్తి వక్షస్థలము నంటిజూచెను. జీవయనుమాన మెంతమాత్రము దట్టలే. ఇంకను భ్రాంతివదలక శ్వాసను పరీక్షించెను. పిమ్మట నాడినిగూడ పరీక్షించి జూచెను. కొద్దిగ యూపిరియున్నట్లులానగలిగెను. ఎట్టులైన గష్టపడి పైకి గొంపోయిన బ్రతుకునేమోయని యాశపడెను. ఇక నాలసింపదగదని కట్టుపుట్టము తప్ప మరెద్దియు చేతలేమిం జేసి

సాహసమున నిజకట్టుపుట్టముగా కళేబరమ్ము తన వీపునకంటి గట్టి రజ్జువుబట్టి పైకిరాబ్రయత్నించి అతికష్టముమీద పైకెగబ్రాకు చుండెను. చాలవరకు వచ్చెను. అంతగొంతవదికి పై గోడయంచు చేతికిదొరకెను దరిజేరెను. పైకొచ్చెను. మిక్కుటముగు యాయాసము కలుగుటచేఁ గొంతవరకు కూర్చుని శ్రమదీరినపిదప వస్త్రకట్టును విప్పి శవమును బరుండబెట్టి దేహమందుగల నీరుబోవుటకై యుదరమునఁ బాదముచేఁ ద్రొక్కి పిమ్మట నెద్దియో దారినకమును నోటయుంచునుప లోనికిబోక చెవిలి వెంటఁ బోవుచుండెను. అయినను మానక యొక్కకబాష్టము నొప్పున నోటయుంచుచుమనే యుండెను. ఒకపావుగంటకు కొద్ది శ్వాస వచ్చి కన్నట్టులగుపించెను. తిరిగి యాయాసాధముచే బ్రయోగించెను. అప్పుడు కొద్ది సులువగుపించెను ఇక భయములేదని నారాయణరావు వస్త్రమును ధరించి మామూలు పనేమును ముగిచ్చి వస్త్రరజ్జునువిడదీసి తలనుధరించి చేలాంతమున శవముచెంతకు చెప్పజూచి యూతడెవడైయుండును ఇంతవరకు నాకుమిత్రుడు మన నామోజీ గాడుగద అంత యదృష్టమా యెవ్వరైనను బ్రతికి తెచ్చినపిదప యోజింతమని అట్టెకూర్చుండి వూరకయుండెను. అంతకొంతసేపటికి ఆయపరచితవ్యక్తి లేచి కూరుచుండెను. ఆకలి దాహములు నోరుదెరచెను. నారాయణరావది గ్రహించి దాహమును గొన్నిరొట్టెలను కూడనిచ్చెను

నా— నీవెవరవు ఈపాతాళ జలమునబడి యుండగా

గణమేమన యూతడిట్లనిను అయ్యా నేను రామోజియనువా డను ఎవరో నా ముఖమున పిషపిష్ట వస్త్రమున వైచి యీపాతాళిక గయుండు బడవైచిరి ఇంతకన్న నాకేమియు దెలియదు.

నా— చట్లున కౌగిలించుకొని ఓయి నాప్రాణమిత్రు డవగు రామోజీ నేను యట్టోసుదినము.

రామో— ఓత్తుము నాప్రభువగు నారాయణబాబు గారేగ లేరు నన్ను బ్రతికింప యీతీరున శ్రమయని మెంచక సాహసించి పంజేయు సమర్థులు మరెవరుగుదురు.

నా— ఇట్లున్నైన మనము చేయవలసిన కనియేమి.

రామో— ఏమున్నది. ఇంటికిపోవుటయే.

నా— పోవుటకు మార్గము గలద.

రామో— అయ్యా లేకేమి పడమర గోడకుగలద్వారమునుబట్టిపోయిన మైలుదూరములో నొకభవనముగలదు. దుష్టసంఘము యచ్చటనే నివసించియుందురు బహుచిత్రముగల విశేషము లున్నవి.

నా— సరే మన వారందరు నెటనుండిరో నీకుదెలియున.

రా— కొందరకు దెలియును ఇచ్చట గొందరు నచ్చటగొందరు గలరని నాయాశయము.

నా— అట్లనే గానిమ్ము ప్రస్తుతము మనమావలకు పోవుమార్గమును జెప్పుము.

రా— ఈదక్షిణపు గోడకుద్వారముగలదు వెనుకనో

కపరీజూచియుంటిని. లెండని యాద్వారమును దీసియిరువురు నాద్వారమునుంచి పైకేగి యొకసావడి యందు ప్రవేశించిరి అం దుగదులుగూడనున్నవి గాని అన్నిటికి దృఢమగు కప్పతాళము లె అప్పుడు కత్తైదాను తనయావచ్ఛక్తిని వినియోగపరచి యొకతాళమును నూడదీసెను చేలాంతరు వెలిగించి రామాజ్ఞ్స హాయమున లోన వెదుకజొచ్చెను అంతనొకమూల నొకవ్యక్తి బంధింపబడియుండగాంచి కట్టులనువిప్పి యెవరునీవని పలుకరించె ను. గాని ప్రత్యుత్తరమురాలేదు తిరిగిబిలచెను 'ఊ' యనుశ బ్దమువినవచ్చెను మారలనీవెవరని పలుకరించెను.

వ్యక్తి— నేను యనాధను

నా— ప్రస్తుతమునకు కొందము నీపేరెవ్వరు.

వ్యక్తి— నాపేరుతో మీకేమిపని నన్నెందుకు బా ధ చెదవో నీకోరిక నెరవేరునన్నమాట యెన్నటికి నను కా నరుము.

నా— నేనెవరినని నీయభిప్రాయము.

వ్య— నాపాలిట మృత్యుదేవతవని

నా— కాదు పొరబడుచుంటివి నీవంటియబలల బా ధించు దుష్టుల పాలిట మృత్యుదేవతను. లెమ్ము నీయుదంతము సావకాశముగ నుడువుము.

వ్య— చాలుచాలు నీతీరునని యెన్నిసారుల మాయ మాటలచే మోసపుచ్చలేదు. ఇక నెన్నటికినీ మాయకు లొంగు దాననుగాను.

నా— మధుర కత్తేదారుగు నారాయణబాబను వాడను మిమ్ము వెదకుటకై యష్టకష్టములబడి నాదగుపూర్వపుణ్య విశేషముననిన్ను బొటగంటిని నామాటలనమ్మి నావెంటరమ్ము ఆలసించిన ముప్పువాటిల్లు నింకను జాలపనులున్నవి.

వ్య— చట్టున లేచి గూర్చుండి స్వామినమస్కారము సుందరియనుదాసను.

నా— ఏసుందరివి మధుర సుందరివ లేక బెంగుళూరి సుందరివ.

వ్య— బెంగుళూరి సుందరినే

నా— ఏమేమి నీవెట్టువచ్చితివి ఎంతకాలమైనది.

సుం— మాసముగావచ్చినది ఒకనాటిరేయినే నిదురించుచుండ నలుగురుచోరులు మాయింట బ్రవేశించి ననుగొనివచ్చి యిందుంచి కృష్ణసింగను వాడిప్పుడు నాచెంతకువచ్చి తను జేపట్టుమని నిర్బంధించుటచే యిప్పుడుగూడ వాడేవచ్చెనని భ్రాంతిజెంది మిమ్మునిదించినందుకు క్షమింపుడు మీకిదే నమస్కారమను చుండనొక వ్యక్తి సాక్షాత్కరించెను.

నా— ఎవరునీవు ఇటకు రాగారణమేమి నిజముజెప్పుము లేకున్న నిన్నిపుడ యమసదనమున కతిథినిగా జేసెద.

వ్యక్తి—ఏమేమి నీవా నన్నుసంహరించువాడవు. నేనవరినో దెలిసి నీవీరీతిగ నుడువగలవు ఇప్పుడైన నన్ను నీపాలిట మృత్యుదేవతగా దెలిసికొమ్ము.

నా—అమాటవిని గొంతవడి నిశ్చేష్టుడై యావ్యక్తిని

గాంచి మాయాసుందరిని అటులైన నేటికి నాకోరిక నెరవేరెనని దలంచెద.

మా॥ సుం—నీకోరిక యెట్టిది?

నా—నిన్నుబట్టి బంధించుటయె.

సుం—నీ...! నన్నా! బట్టుటయు బంధించుటయు నెంతవింతమాట? నామాట యటుండనిమ్ము నీగతి యేమగునో జూచికొమ్ము.

నా—ఏమిజేసెదవు. నీవల్లనేమగును. ఇక నోరయుడుగైనం గదల్పకుము.

సుం—మాయింటికివచ్చి నన్నే బెదరించుచుంటివని యని యినుపకోవిని తీయ ప్రత్నించుతరి పత్తేదారదిగాంచి చట్టన మీదికురికి యదిమిపట్టి రివాల్వరు నూచబెదికి పైపుట్టముచే రెక్కలు విరచిగట్ట బ్రియత్నించుతరి నొక్కయదుటున పత్తేదారుని ద్రోచివైచి యదృశ్యురాలయ్యెను. అప్పుడు నారాయణబాబు చేయునదేదియులేక నివ్వెరగంది రామోజిని బెంగుళూరి సుందరిని వెంటనిడుకొని తత్తుగ్రుహాను విడచుట మంచిదని నిజసదనంబునకరిగెను. పిమ్మటం జోరీవస్తువున్నైతె ఢిల్లీకిం జని దైవకటాక్షవశమున విష్ణుశర్మతోంబాటు మాయాసుందరినిబట్టి బాధించిన సంగతి మీరెరిగినదేగద,

---

దొంగలరాణి.

పందొమ్మిదవ ప్రకరణము,

మోసము.

ఒకనాటిరాత్రి యమున యందొక పడవ పోవుచుండెను. అప్పటికి దాదాపు పండ్రెండుగావచ్చెను, అంతట నిశ్శబ్దముగ నుండెను, పడవయందుగూడ నిశ్శబ్దముగానే యుండెను. దీపమైనను లేదు. జనము మాత్రము చాలమంది యుండిరి ఒక యేబదికి తక్కువ యుండరు అందరు నిద్రించుచుండనోపు లేక అమావాస్య రాత్రియగుటచే మార్గమధ్య చోరభయము వచ్చునను భీతివల్లనో గాని మాటలాడుట లేదు. పడవయజమానిగావచ్చు చుక్కానిచెంత గూర్చుండి చుట్టను గాల్చుచుండ యిద్దరు లోపలనుంచివచ్చి టాపుపైన చల్లగాలికై గూర్చుచుండిరి. వారిలో నొకడు పరంగునుగాంచి నీపేరెవరు. ఈపడవ నీదేనయున పరంగిట్లనియె. ఉత్తము నాపేరాడి నారప్పగాడండి తమపేరెవరండి నాపేరు మాధవుడు వీనిపేరు వృకోదరుడు యనుచుండగ లోపలనుంచి మరియిరువురువచ్చి మేము ఒరుండ వచ్చునాయని నారప్పనడగ మీాపనియేమియులేదుగాని మాటయనిబిలచి రహస్యముగ నెద్దియోజెప్పి పొమ్మనెను. అప్పుడు మాధవుడు నారప్పనుగాంచి మీాజట్టెందరుండిరి. మాజట్టాండి పదిమంది యుంటిమాండి నీదేన యీపడవ పదిమందికి

యున్నాడండి సరే నిద్రవచ్చుచున్నదని మాధవ వృకోదరులు లోనకేగి పరుండిరి. అదివరలో లోపలపరున్న యేబది మందికి నారప్ప నౌకర్లు బేడీలదగిలించిరి. చీకటిగాన యెవ్వరికి దెలియుటలేదు. ఒకరిద్దరు మాత్రము మెలకువవచ్చి లేవబోవ సంకెలలుండుట గ్రహించి మోసము మోసమని గొబ్బలిడఁజొచ్చిరి. అప్పుడు నారప్ప లోపలికివచ్చి అయ్యలార అల్లరి చేయకుడు పడవ మునిగిపోగలదు. ప్రమాదమువచ్చునని యనుచుండ మాధవభీములు నారప్పను బట్టుకొన యత్నించుతఱి అయ్య మీరేమియుఁ బ్రయత్నింపకుడు రివాల్వరు యిదిగో కదలిన ప్రేల్చివైచెద జాగ్రత్త కదలకుడు మాటలాడకుడని యనుచుండగనే నలుగురువచ్చి కృష్ణభీములను సంకెలల దగిల్చిరి. పడవ వెనుకకు బోవుచుండె నొకయరగంటకు రేవుఁజేరెను. పడవను కట్టివైచి బేడీలవారను వెంటనే జైలున బడవైచి. కృష్ణభీమసింగుల నిరువురను వేరువేరుగ మరొక గదియందుంచి జవానులకు వప్పజెప్పి బహు జాగరూకతగా నుండుడు వీరినిమిత్తము చిరకాలమునుండి ప్రయత్నింప దైవవశమున నేటికి దొరకిరని కృష్ణభీమసింగుల నొక్కొక్కరి జేబుల వెదుక రెండు యుత్తరములు మాత్రము దొరకెను. వానిలో నొక యుత్తరమీరీతినఁ జదువఁబొచ్చెను·

నీప్రియురాలు మాయాసుందరి వ్రాయునది. ఈ రాత్రి తెల్లవారకముందే మన దెయ్యాల మేడలో మూడవ యంతస్తు వంటశాల వైపునందుగల గొందుగ బుడలోను [illegible]

యామె తండ్రి మధుసూదనుడు నుండిరి. ఆ మేడయందే రెండవ యంతస్సునందారవ గదియందు బెంగుళూరి సుందరి యున్నది. వీరిద్దరును గొంపోయి మన నివాస గృహమునందుంచవలెను. ఈయిరువుర సుందరులను మనభీమసింగు శూరసింగులు వరించియుండిరి గాన వారిచేతనే యీపని జేయించి నీవు వెంటనే బయలుదేరి రావలయును. వస్తువులెల్ల పోలీసువారి యాధీనమైపోయినవి. తప్పక యీరాత్రి పండ్రెండు ఘంటలకువచ్చి నన్ను కలిసికొనుము. లేకున్న రేపటి రాత్రికైన నచ్చి కలిసికొనకున్న సర్వ ప్రయత్నములు నిష్ఫలమగును. నీవువచ్చి నన్ను విడిపించినపిమ్మట పత్తేదారుని బంధించుటయో లేక సంహరించుటయో చేసితీరవలెను. కడు జాగరూకతతో మెలంగుము. పత్తేదారుగూడ యిక్కడకు వచ్చునని మన కమలవల్లిచే తెలియవచ్చినది. ఇక్కడ నాకాధారము కనులేమైయున్నది. సమస్త రహస్యములు దెలియుటకాధారమీకాగితములయే వచ్చేటప్పుడు భీమసింగు శూరసింగుల వెంటనిడుకొనిరమ్ము. జాగ్రత భద్రి ముగిరపున్న ఆలసించకుము. ఇట్లు నీ ప్రాణప్రియ

మాయాసుందరి.

అనియున్న రెండుయుత్తరములంజూచి మొదటి యుత్తరమునందుగల సంగతుల కచ్చేరువందనవసరములేదు. యిదివరలో మోగివల్ల పత్రిశ్ను పూర్వముగ దెలిసికొనినవాడు గనుకనే పడవమీద బోవుచున్న కృష్ణాదులను కట్టుకొన గారణమైనది. రెండవ యుత్తరమునుజూచి యేమిచేయుదమని గొంతవడి

యోజించి బలరామ చక్రపాణులను రక్షించి మీరిరువురు సుందరులను గావుడు. వారివద్ద సూరసింగొకఁడు మాత్రమే యుండును యెట్టులైన వారిని రక్షించి ఢిల్లీలోగాని మార్గమధ్యయందుగాని నన్ను గలసికొనుడు నేనిప్పుడే లక్ష్మణయుతుడనై ఢిల్లీకిఁ బోవుచుంటిని. రామసింగును యింటికడ జాగ్రతగ యుండుటకేర్పాటు జేసితిని. నేనిదే వెళ్ళుచుంటినని పరుగిడఁ జొచ్చెను. ఇదంతయు నిమిషములలో జరిగిపోయెను ఇక్కడ బలరామ చక్రపాణులు మధుసూదనాగుల రక్షించుట కరుగుచుండిరి. కొంతదూరమేగిరి. అంత నొకపురుషుఁడు పరుగిడి వచ్చుచుండుటఁ గాంచి చీకటియగుట నేమియు దెలియక బలరాముఁడాతనిఁగాంచి యెవరు నాయనా! నేను పోలీసు కర్మచారిని మీరెవరు? నేను బలరాముఁడ నీతఁడు మీ సోదరుడు మీరు ఢిల్లీకిపోవుచు యిటకు రాఁగానేమని.

కర్మ—ఇక నేమున్నది. కొంపమునిగినది. మాయాసుందరి ఢిల్లీజైలునుండి తప్పించికొని పదుగురు రక్షకభటుల సంహరించి నందనుండు చారుల వెంటనిడికొని కృష్ణాదుల విడిపించుట కరుగుచుండెనని మన యోగిపుంగవుండు మార్గమధ్య నెదురుగవచ్చి జెప్పెను. రండు త్వరపడుడు ఆ ఖయిదీల నిటనుండి మరొక చోటికి మార్పుడుచేయకున్నఁ జిక్కరాగలదు వారు రాకమున్న యీపనిని జేయవలెను. మీరుగూడ వచ్చెదర పోనిండు మీపనిని నెరవేర్చుకొరకు నెక్కడను బాలనాయని పరుగున జైలుకడకరిగి యేమిరా జాగ్రత్తగయుంటిర లేదాయ

పథికులలో వచ్చినవానిని జూచి యెవరు మీరు? నేను నారాయణబాబును.

భటులు—ఏకారణమున యిప్పుడింత తొందరగా పరుగిడి వచ్చితిరి?

నారా—ఏమని చెప్పను. యీ రాత్రిలో మనందరిపని నిష్ఫలము. మోసము. మోసము. మాయాసుందరి జైలునుండి తప్పించుకొని విశేషజనముతో మనచే బట్టుబడిన కృష్ణాదులను విడిపింప వచ్చుచుండెను. యీఖయిదీల నిటనుండి మరియొక స్థలమునకు మార్చవలెను తొందరగా తాళముదీయుడు ఆలసించిన మోసము వాటిల్లును. ద్వారపాలుడు రండని తాళములదీసి వారినల్లరి వెంటనిడుకొని వేరొక రహస్య స్థలమునకు దీసికొనిపోయెను. ఇటనున్న జయిలుకాపర్లు సుఖపడితిమని హాయిగ స్టేషనున కరుగ నచ్చట సర్కిలినస్పెక్టరు వారినిగాంచి ఖయిదీలను విడచివచ్చితిరేమన అయ్యా పత్తేదారుగారే స్వయముగవచ్చి ఖయిదీల గొంపోయిరని యావత్కథను దెలియజెప్పిరి. ఈకథ యిట్లుండ నక్కడ నారాయణబాబు తనచారుడగు లక్ష్మణుని ముందుపొమ్మని తాను నెమ్మదిగ, బోవుచుండ మార్గమధ్య యోగి యెదురై యెవరావచ్చువారనుపరికి కంఠస్వరమును బట్టి యోగియని గ్రహించి స్వామి నమస్కారము. విశేషము లెవ్వియును లేవుగద?

యోగి—లేకేమి యిదిగో రహస్యపుటుత్తరము.

నారా—దీని నెక్కడ సంపాదించితిరి?

యో—కవులవద్ద దొరకినది.

నా—ఆహా! యెంతచక్కని పనిఁజేసితిరి. నేనుగూడ నీ కవులను బట్టుటకయ్యే వచ్చుచుంటి శ్రమబడ నవసరములే కుండఁజేసితిరి. ఢిల్లీలో క్రొత్తవిశేషములు లేవుగద.

యో—అక్కడి సంగతులు నాకుదెలియవు. ఈ కవులనిమిత్తమిచట నేవేచియుంటి. నాపని నేను జేసితినిగాన ఢిల్లీకి బోయెదననుచుండ వెనుకనుండి యెవరోవచ్చు సందడి వినన య్యెను. వెంటనే వీరిరువురు దూరముగ నొక వృక్షచ్ఛాయను దాగియుండిరి. ఆపోవువారెవరై యుందురని యోజింపసాగిరి. గాని యర్ధరాత్రి సమయమగుటచే నేమియు దెలిసినది కాదు. ముగ్గురు బోవుచున్నట్లు మాత్రము గ్రహించిరి. అప్పుడు నారాయణబాబు సాహసించి యెవరాబోవువారని చరచర వా చెంతకరిగి యెదురుగవచ్చినిలచెను వారీతనికి సమాధానము జెప్పకయె బోవుచుండిరి. అప్పుడు పత్తేదారు వారినిగాంచి మీరెవరో జెప్పకున్న నిలువుడు. ఇక నొకయడుగైన ముందునకిడకుడు నిజముజెప్పకనునరికి యాముగ్గురును నారాయణబాబుపైబడి కాలుసేతులు బాధించి మేమెవరమో నీకిప్పుడైన దెలసెన ఏపదవయందు సదించుచుండ మోసమున నీచేకట్టబడి జైలునందుంచబడితిమో యెవని చొక్కాజేబునందుగల రహస్యపుటుత్తరములను సంగ్రహించి మారహస్యములనెరింగి యపకారముజేయ ప్రయత్నించు నీసర్వమును దెలిసికొనివచ్చిన నీపరమశత్రువగు కృష్ణసింగును. ఇప్పుడైన బాగుగఁ దెల

సిన లేదాయను మాటల దూరముగనున్న యోగిమాత్రము వినెను. గాని యాతడొక్కడేమిచేయగలడు. పాపము జాలవి చారించి అయ్యో దైవము! ఇంత నిర్దయుడవైతివేమి దుష్టశిక్షకు డవు శిష్టపరిపాలకుడవని వచించువిబుధవాక్యంబులు వ్యర్థము లని యాతఁడు తన మనమునకు సమ్మకముగ దోచెను. లే కున్న యిట్టి లోకోపకారి యీతీరున చిక్కుతటస్థించున యేమోపరమేశ్వరుడు తిరిగి రక్షింపగూడదవ తప్పక రక్షింపగల గలడు ఈమస్త్రియము మనవత్తేదారుని గట్టిగొంపోవుచుండి రి నేనొక్కడనేమిజేయుదును. అయిన నిక్కడగూర్చుండి విచా రింపనేమి సార్థకము వెంటనే మధుర కేగి పోలీసువారికి తెలి యఁబరచుట యొకటైనను మంచిదెయని పరుగిడఁజొచ్చెను. అంతనొకమైలు లోపుగ బోవునప్పటికి యెవరోమనుజులిరువు రెదురైరి వారిగాంచి యెవరా వచ్చువారు మీారెవరు నేను యోగియనునరికి ఓహోతమర నమస్కారము.

యోగి — నమస్కారములకు సమయముగాదు మీా రెవరో చెప్పిన చెప్పుడు లేకున్న పొండనునరికి యాయిరువురు యిట్లనిరి స్వామి మేమిరువురము వత్తేదారు చాకలము బల రామ చక్రపాణులనువారము. అటులైన యాలసి పక పరుగి డుడు కృష్ణాదులు మనసారాయణబాబును బంధించి తీసికొని పోవుచుండిరి వారును మువ్వురమాత్రమే యుండిరి మనముగూ డ మువ్వురమే యుంటిమని పరుగిడజొచ్చిరి పరుగిడుచు డిరి కొంతవడికిగలిసికొనిరి పోకుపోకుమని కేకవైడిరి అగుటలేదు వా

రుసుందుశీరు వెనుకను బరుగిడ జొచ్చిరి. వెనుకవారు ముందు వారిసమీపమునకేగిరి బలరామ చక్రపాణులు వెనుకముందెల రయక ఢాం ఢాం మనిపించిరి యిరువురుక్రిందపడిపోయిరి మూ డవవాడు భీతిచే కాలికిబుద్ధిజెప్పి మహారణ్యమున యదృశ్యు డాయెను అప్పుడు బలరాముడు మొదలగువారు డిటెక్టివుగారి కట్లువిప్పి బలుకరించిరి బాబు మీరిక్కడకుండు గారణమేమి మీ కాకృష్ణాను తెచ్చుటం దటస్థించిరి.

నా — నేనుకమల నిమిత్తమేగుచుంటి నంత మార్గమ ధ్య సీయోగి యెదురై కమల వృత్తాంతము జెప్పి నన్ను పోవ లనవసరములేదని జెప్పుతరి యీమనుష్యులువచ్చి నన్ను బంధించి రి మీరిక్కడకు రాగారణమేమి.

చక్ర — మీశలవు ప్రకారము సుందరదులను ర క్షింప నేగుచుండ మీరక్షక భటుడగు రామోజివచ్చి మోస మెద్దియోజరిగినది. యెవరో యిరువురు దృసకోరులు రోడ్డున బడిపోవుచుండిరని వచింప యుపేక్షించి సుందరీద్వయముచు దాచిన గృహముకడకేగి జూచునంత ద్వారముబంధింపబడి యుండెను అప్పుడు జేయునదిలేక రామోజీ జెప్పినవార్తను జ్ఞ ప్తి దెచ్చుకొని రోడ్డునబడిపోవువారు కృష్ణాదాశేమోయను భ్రాంతిచే పరుగిడివచ్చుచుండ యీయోగి నిమిత్తము డెవ్వరై తమయుదంత మెాగింప వచ్చితిమిదియే జరిగినసంగతి.

నా — మీరా సుందరులను మధుసూదనుని జూడ నేలేద.

బల— యెట్లు జూతుము మాళవకాళమేది వారున్న కావున కేగుచుండ సుందరిఢిల్లీనుంచి తప్పించుగొని వచ్చుచుం డెననియు కృష్ణాదులనిటనుంచ వీలులేదనియు వెంటనే వీర్లను మారొక స్థలమునకు మార్చవలెనని మాతో తమరు జెప్పి మీ వనిమీాఁ నుగావించుగొనుడు నేనొక్కడజాలునని వచించిపోయి రి. పిమ్మట మేమునుమనునకరిగి యడుగ పత్తేదారుగారే స్వ యముగవచ్చి ఖయిదీల నెచ్చటికో రహస్యస్థలమున దాచుట వెంబై విడకొని పోయిరని రక్షకభటుఁడు జెప్పునంత నిద్వార భీగకులునుండి కృష్ణాదులను దాటించిరి. మోసమువచ్చెనని యింట చేదితి యీమార్గమున వచ్చితిమి.

నా— ఏమేమి ఖైదీ లెల్లరు పలాయితులయి నారన్న మాటేన మోసము మోసము మనుజులగుర్తింపలేని నిర్భా గ్యపునాఖర్లుండిన వచ్చెడిచిక్కులివియె ఇపుడిటకు వచ్చినవా రిలో యిరువురు కృష్ణ భీమసింగులును మూడవవాడు శూర సింగుగావచ్చును ఈముగ్వురు వచ్చినతోడనే మోసమిద్దియో జేసి జైలునుండి తప్పించుకొని వచ్చిరని గ్రహించితిని గానియి ట్టిమోసకాళ్లను జూడలేము ఈవరి కృష్ణ భీముల్ గొంపోయి సంకెలలు వైచి కైదుఖానాయందుంపుడు పొందు నేనా సుం దరీ దృయమును రక్షించుటకేగెద యోగివర్య తమరెచ్చటికే గెదరు నాతో వచ్చెదరయన నేనవరితో నురాను నాయిష్టము వాప్పున బోమెదనని యప్పుడే యదృశ్యుడయ్యె నారాయణ కాపు రెయింటిరిగ వారికంటు ముమడని యొకభటనమునకే

గిద్వారమునకు గలతాళమును పగులగొట్టి లోపల బ్రవేశించి వెనుక నొకగదియందు మధుసూనుని యాతని కూతురగు సుందరిని బంధవిముక్తులనుగా జేసి బలముగలుగుటకై కొన్ని రొట్టెలనిచ్చి వారిని వెంటనిడికొని వచ్చుచుండ మరియొక గదియందు మూలుగువినబడెను. అప్పుడిదేమియని ద్వారమును దెరచిలోనికేగి చూడ బెంగుళూరి సుందరియని గ్రహించి ఓహో యిదియేమి మోసము యీమె యిటకెట్లువచ్చెను. బందీపై నాముగ్గుర నునిచి తావెనుక భాగమున యాయుధయుతుడై కొంతదూరము వచ్చునంత వెనుకనుండి పరులెవరో పరుగిడి వచ్చుధ్వని వినబడ జట్టున పత్తేదారు వెనుదిరిగి చూచునప్పటికి సమీపమునకు వచ్చిరి ఓహో యిదేమి మోసమో సేనాంతరినై రిని శత్రువులు జాలమంది యుండిరనుచుండగనే బందీనాపు దని బొబ్బలిడిరి అట్టితరి పత్తేదారు వార్లనుగాంచి అరుతూటాల రివాల్వరును పుంఖాను పుంఖముగ ప్రేల్చినవ యారుగురుమడిసిరి మిగిలినవారు పలాయితులైరి అప్పుడునారాయణబాబు యీగండము గడచి బైటబడితిమని సంతసించి యాముగ్గురవెంటనిడుకొని నిజసదనమున కరిగె.

దొంగలరాణి.

ఇరువదియవ ప్రకరణము.

రహస్యభేదనము.

నారా— యొకనాటియుదయమున లేచి నిత్యకృత్యము లనిర్వర్తించి కొని తగుగద్దియపై గూర్చుండి యుండ బలరామ, చక్రపాణులు. పరుగు పరుగున వగర్చుచు వచ్చిన వారల గాంచి నారాయణరావిట్లనియె మీరాకడ యెక్కడనుంచి కృష్ణసింగుని భీమసింగుని యేమిజేసిరి ఇంత యాయాసముతో వచ్చుటకు గారణమేమి.

చక్రి— వారిరువురు పలాయితులైరి.

నా— మీరిరువురుం జేసిన ప్రయోజన కర్త్వమేమి యెట్లుపో గల్గిరి.

చక్రి— మేమిరువురము వారిరువురును గొని వచ్చుచుండ మార్గమధ్య పదిమంది వచ్చి నామీదబడి మమ్మిరువురను బంధించి వారినిగొనిపోయిరి మేము జేయునదేమున్నది.

నా— సరే మీరెట్లు రాగలిగిరి.

చక్రి— మనయోగిగారు దైవమురీతి నేతెంచి మమ్మును బంధవిముక్తుల జేసి యెందేఁజనియె.

నా— ఇంతవరకు మీరెచ్చటనుండిరి.

చక్రి— ఆదొంగ లెందేగిరో వెదకుటకుచే యూల

లన్యమైనది చివురకు వారును యగుపించనేలేదు.

నా— వారిగుర్తు నెందేకరని మీయభిప్రాయము.

చక్రి— మధుర మార్గముననే వచ్చిరి.

నా— మిమ్ముల నుభ్యపెట్టుటకు జేసినపనిగాని మరొకటిగాదు. మాయాసుందరిని విడిపించ యీరాత్రికి జేరుదురు. తప్పక విడపించగలరు మీరిరువురునింటికడ జాగ్రతగయుండుడు మధుసూదను వగైరాలను శత్రుబారి బడకుండ గాయుడు మనలక్ష్మణుడు మూడుఘంటల రైలునకు వెళ్ళెను నేనిదేబయలుదేరి పదిఘంటల మేలున కరుగుచుంటి రామోజీని కూడయీరోజున బగలు మూడింటికి రైలుమీదరమ్మని జెప్పుడు పొంతనిలేచి భుజించి చక్రిని దుస్తులధరించి గావలసిన సాధనసామగ్రిగొని తిన్నగ రైలు స్టేషనువద్దకుజ.. టికట్టుపుచ్చుకొని ప్లాట్ఫారం మీద షికారుచేయుచుండ నొకవనిత రత్నంబుచక్రిని నగలనలంకరించికొని గుణ్ణ గోడుగు జేతనిడుకొని కళ్ళకు సులోచనమును ధరించి కాలికి చడావులు గలిగి శిరమునమల్లెపూలదండను జుట్టి రెండవచేత చిన్నరైలు సందిని బట్టిబండిదిగి స్టేషను కడకువచ్చిను లోనికేగి టికట్టును పుచ్చుకొనిప్లాట్ఫారను మీదికివచ్చి యిటునటు సంచరించుతరి నొకపురుషుండామెకెంతకేగి చిరినవ్వొలయ యిదేరావడము నీగాకకొనురుజూచుచుంటినని యింకను యేమేమొ యిష్టకథావినోదస్ఫూర్తలహరి నోలలాడుచుండిరి కొంతవడికాత దెందేబంజనిమెఇదర్తయు మూరువేషమునూనియున్న శక్తిజాగు జూచుచునేయుం

డెను. గాని యెవరో యేయూరో యెందుకై వచ్చిరో యెందే గుచుండిరో అయినను కొద్దిద యోగక్షేమము నరయుదమని నెమ్మదిగ యావనిత చెంతకరిగి గాంచుచుండ యావన్నెల విసి నికరి పత్తేదారుని గాంచి యిట్లనియె.

వనిత — అయ్యా తమదేయూరు.

నా — మాది బొంబాయి ఈగ్రామమున బందుగులుండిరి.

స్త్రీ — ఎవరా బంధువులు.

నా — బాబూరావుగారు.

స్త్రీ — ఏమేమి బాబూరావుగారు మీాబందుగులేన

నా — అవును మీాదీయూరేన మీారెరుగుదురయేమి

స్త్రీ — మాదిచాల దూరము ఇక్కడకు పని మీాద వచ్చితిని.

నా — ఎవరింటికి వచ్చితివి నీపేరెయ్యది ఇంతకుపూర్వముమీాతో మాటలాడిన యాతడెవ్వడు నీకేమికావలయును.

స్త్రీ — బజారుపని మీాదవచ్చితిని ఆపురుషునకును నాకును ముఖపరిచయము మాత్రమే నాపేరు జలజ.

నా — జలజయన్నను పంకజయన్నను సమాననామములేగాన యెప్పుడేనామము గావలసిన యప్పుడా నామమును వాడుకొనుటయాచారము గలదని యనుకొనియెద నేమందు వంటియేన మీారేమిట్లు ఎందేగుచుండిరి.

స్త్రీ — అద్భుతముగ మాట్లాడుచుండిరే మేముబంగా

ళీలము బొంబాయికి బోవుచుంటిమి.

నా.— టికట్టు బుచ్చుకొంటివలేద.

జలజ — ఆపుచ్చుకొంటిని మీరుగూడ బొంబాయికే బోవుచుంటిర.

నా— ఔను నీటికట్టునొకవరి జూపించెదవ నేను గూడబుచ్చుకొనవలె.

జలజ — మాటికట్టుతో మీకేమిపని నాతో బని యేమి స్త్రీలచెంత గూర్చుండి మాట్లాడుటతగనివని గానపొం డు టికట్టును బుచ్చుకొంచు ఈరోజునబండి యొకగంటలేటు గూడను.

నా— ఆలాగున అట్లైన టికట్టు నొక వరిజూ పింపుము.

జల— చూపింప గూడదు చూపించనుపోందు.

నా— ఎందుకుచూపింప గూడదు చూపించిననీకువ చ్చిన నష్టమేమి లేక నొకచోటికి బోవుచు మరియొకచోటికి బోవుచుంటినని జెప్పితివ ఇంతియెగాక రహస్యపు బనిమీదఁ బోవుచుంటివ.

జల— నాగొడవ నీకేల నేనెక్కడికో బోవుచుంటి ని నాతోమాట్లాడకుడు.

నా—ఏమి! మాటలాడినను దప్పిదమేన ఇంతకు పూ ర్వమొక పురుషునితో జాలసేపు వినోదముగ ముచ్చటించితివి నాతో నేలమాటాడగూడదు. నీకింత యాగ్రహము రాఁగార

ణమేమి టిక్కెట్టులకు చూపకూడదు ఒక్కపరిచూపిన నేఁ బోయెదను గద ఇంత గ్రంథములు ఇప్పుడైన జూపింపుము పోయెద.

జల—దిగ్గున లేచి మఱియొక గోటికిఁబోయెను.

నా—నేనుగూడ నేను చెంత కేగి యేమి చూపుదువ లేద.

జల—చూపను మున్ముందటికిని జూపను. నాబిడ్డ స్టేషనుమాస్టరుతోఁజెప్పి పోలీసువారికప్పగించను నెదవ. అంతవరకు వచ్చినగాని విడుచునట్టు లేదు.

నా—చెప్పినను సరియె పోలీసువారి కప్పగించినను సరియే నిన్ను మాత్రము విడువను. నిన్నుఁగూడ వచ్చెదను. టిక్కట్టును జూపుము. చూపకున్నను సూటితీసుకుము. యనుచుండ నల్వురు బోగడిరి. వారికివారు సుట్టుముట్టిరి. అందులో గొందరు స్త్రీపక్షమును మఱిగొందరు పురుషుని పక్షమును వహించి వాదులాడఁదొడంగిరి. మొత్తము మీద స్త్రీపక్షమునే చాలామందియుండిరి, అందువలన గ్రంథము మునిగి గుద్దులాటకు సిద్ధులైరి నారాయణబాబు మాత్రము నామెను విడువలేదు. అప్పుడు పోలీసువారుగూడ వచ్చిరి. సర్కిలి ఇనిస్పెక్టరు సూపరింటెండు వగైరా వచ్చిరి. గాని యాస్త్రీపురుషులు నిర్వురను యెఱిగినవారొక్కరైనను లేరు అతనా పోలీసువారుగూడ స్త్రీపక్షమునే యవలంబించి నారాయణబాబును మందలింపఁబొచ్చిరి. అప్పుడు పోలీసువారినిగాంచి అయ్యా మీరింద

లి న్యాయాన్యాయములగని మాట్లాడుడు ఈమెయెవతెయో మాయావినివలెఁ దోచెడిని బొంబాయికిఁ బోవుచుంటిననియు టిక్కట్టు కూడ బుచ్చుకొంటిననియుఁ జూపింపుమన్నఁ జూపించ ననియు లేనిపోని గ్రంథమును బెంచి యింతవరకుఁ దెచ్చినది. ఏమైనను సరియేగాని టిక్కట్టును జూపుదాక విడువను. ఇంతియె గాక మారుపేరుతోఁ బ్రవర్తింపుమన్నది. పైన మీయిష్టము వొప్పున జేయుడన పోలీసువారట్లనిరి. అయ్యా, మీరెవ్వరు మీపేరేమ్యా. ఈవనిత జోక్యము మీకేల మీ ప్రవర్తన విషయమై యూహింప కూడదు. వలెఁ దోచెడిని గాన సన్నిదె యరెస్టు జేసెదము. స్టేషనునకు బగూడస బట్టుకొనుటకై ప్రయత్నింప ద్తేవారు పోలీసువారిని గాంచి నన్ను బట్టుకొని స్టేషనులో యుంచినప్పటికి మీయుద్యోగము లూడిపోకుండునగద యనుసరిక్కి పోలీసువారు వెల్లిపోయి మీరెవరో యథార్థము జెప్పుడు మమ్మైనను జిక్కులఁ బెట్టుగుడు మీరు చిక్కుబడగూడదు ఈ యబల చివరతోఁ జనుమించిన యీమె వృత్తాంతమెల్లను జెప్పుడన నారాయణబాబిట్లనియె. ఈ సేవకులయనుసరణ మధుసూదనరావుగారి దాసి మధుపురమునగల కృష్ణసింగు విజయలగు దుండగునితోఁ గలసి మధుసూదనరావుగారి కుటుంబనాశనము జేయ సంకల్పించియున్నది. ఇప్పుడొకఁడితో కృత్రిమ వేషమున బొంబాయిఁ గొంపోవుచున్నది. పరీక్షింపుడు తెనిన్న స్వయముగ నే కబరికై ఆ స్టేషనున కప్పగించెదననుసరికి పోలీసువారు గ్రహించి మోసపోవఁ దలచినది. మోసము. వాఁడిట్లె నీతడు

నారాయణబాబు పోలీసుకర్మచారియని యెల్లరు పాదాక్రాం
తులై క్షమింపుడని ప్రార్థింపఁజొచ్చిరి అప్పుడు నారాయణ
బాబు వారందరననుగ్రహించి ఈమెను మీస్వాధీనమందునిచి
కొనుడు. నేను వచ్చుదనుక జాగ్రతగ గాపాడుచుండుడని వ
చించి యొందేనింకనియె. అట్టిసమయమున రైలువచ్చుచున్నదని
యెల్లరకుఁదెలియుటకై సంజ్ఞారూపకమగు లయాస్లీ౯గొట్టెను
అప్పుడెల్లరు తమతమ వస్తువులఁ జేతనిడుకొని యడావిడిగ స
ద్దుకొనుచు పరుగిడఁజొచ్చిరి. ప్లాట్ఫారమున నిలబడి రైలు రా
కకు నిరీక్షించుచుండిరి, కూత వినబడెను. కొంతవడికి ప్లాట్ఫా
రంచెంతకువచ్చి నిలువబడెను. అట్టితరి యొకరి నొకరుఁ ద్రోకొ
నుచుఁ బోగబండినధిష్టించుచుండిరి. అందరునెక్కి, ఇరువురుమా
త్రమింకను నధిష్టింపక యిటునటుఁ జూచుచు రైలువద్ద నిలవ
బడియుండ నేబోవుచుంటినని యెల్లరకు దెలియజేయుచున్నదా
యనునట్లు రైలుకూసెను. గార్డు జండారూపమున సజ్ఞఁజేసెను
బండి కదులజొచ్చెను. గుప్ గుప్ గుప్ మని ధ్వని వినవచ్చెను.
రైలు పోవుచుండెను. అప్పుడాయిరువురిలో మొదటివాఁడు
మిగుల సార్వీసుగలవానివలె నింటర్క్లాసు పెట్టెనెక్కెనుఆ వెను
క రెండవాడుఁడ బహుసులువుగ దానియందేయెక్కెను. వీరిరు
వురుగాక యాపెట్టెయందేరును లేరు యిరువురు చెరియొక బల్ల
పై సర్దుకొని హాయిగ గూరుచుండిరి. రైలంతయు జవమునఁ బో
వుచుండెను. కొంతవడికాయిరువురు పురుషులు శయనించిరి.
మధ్యమధ్య నాయిరువురు నొకరినొకరు చూచుచు కన్నులు

మూయును నీరీతిని పరుండి యుండిరి గాఢనిద్రజెందిరి. అట్టిత
రి యామినీసతి నీలికోకను ధరించి స్వేచ్ఛగ షికారు చేయుచుం
డెనా యనునట్లు యెల్లడల చీకట్లు వ్యాపించెను. గాని రైలుపె
ట్టెయందు వసించినవారి సుఖమున కేర్పాటుగావించిన విద్యు
ద్దీపకాంతులుమాత్రము విశేషముగఁ బ్రకాశించుచుండెను. యిం
తనాపరుండినవారిలో రెండవవ్యక్తి చప్పుడులేక కూర్చుండి త
నజేబులోయుండుగల హుక్కా గొట్టమునుదీసి జ్ఞానపత్రికను వలి
పి యాగొట్టమునందునిండి నిప్పుపెట్టెకై వెదకి తనసూచియందు
లేకకారణమున యాపరుండిన మనుజుని రెండుమూడుసార్లు
బిలచెను. గాని గాఢసుషుప్తిని జెందినవాడగుటచేఁ బలుకలేదు
అప్పుడా రెండవవాడు జోరవజేసి నిప్పుపెట్టెకై నిశ్చయించుమన్న
రెండవ మనుజుని జేబునుదడిమెను. నిప్పుపెట్టె దొరకలేదు.
గాని కాకితపు మడతమాత్రముండెను. దానిని నెమ్మదిగఁద
స్కరించి విప్పిజూడ రహస్యపుటుత్తరము గ్రహించి దాని
యందుగల రహస్యములజూచి తనబుక్కునందు వ్రాసికొని
కాకితమును చించిపారవైచెను. నిమ్మళముగ పరుండెను. నిదురబో
వక తలలో వేడెక్కినదైయుండును. యెందేగునుండెనని యో
జించి కూర్చునియుండ మొదటివాడు కూడలేచి కూరుచుండె
ను. రైలుబండిలాల్సీష్టేషనకు వచ్చెను. బండియాగిపోయెను.
అప్పటికి తొమ్మిదిగావచ్చెను. తిరిగిబండిబయలుదేరెను. యిరు
వురు మామూలుగ శయనించిరి. అప్పుడు రెండవవాడు మొ
దటివానిని బిలచి అయ్యా తమవద్ద నిప్పుపెట్టెయుండెనా? యొ

కృపరి దయచేసిన వెంటనే యిచ్చివైచెదనన యాతడులేదను చు జేబును తడిమికొనెను. అందేమియు లేనట్లు గ్రహించి తొట్రుబడుచు జేబునకేయిడి జూచుసరికి యేమియున్నది ప్రియత్నధ్వాసమైనదని తెలితెలబోయి మరల వెదుకజొచ్చెను. అట్టితరి రెండవవాడు యేమండి వెదకుచుండిరేమైన జారిపోయెన లేక మణిబాక్సుగాని యపహరింప బడెన యన.

మొద—కాగితమొకటి యగపించదాయె కారణమేమో తెలియదు.

రెండ—మీరు రైలుయెక్కువరకు నుండినట్టి జ్ఞాపకమున్నదా లేద.

మొ—అగ్యా లేకేమి యున్నది మీకగుపించెన యని యడిగెను.

రెం—లేదు లేదు నాకగుపించిన యిచ్చివేయున మీ యుత్తరము నాకేమిటని కేము నామాటయందు నమ్మకము లేకున్న నామాటను వెదకుడు.

మొ—వద్దు వద్దు యెంతమాట మరెవ్వరైన వచ్చియుండిర యదియును లేదు. ఏమానెనో యనుచుండ మకాంస్టేషను కడకు రైలువచ్చియాగెను. అట్టిసమయమున ఢిల్లీపట్టణమందు గల యమునానదీ పార్శ్వకాంతారమధ్య నిరువురు పురుషులు సత్వరముగఁబోవుచుండిరి. వారిలో మొకటివాఁడు రెండవవానినిగాంచి యోరి మీమున్నవచ్చెంలేద.

రెం—ఇంకను రాలేదు. మరునొకండు గొట్టుసరికి వచ్చు

దనని తంతిమూలమునఁ దెలియవచ్చెను. ఇప్పుడు తొమ్మిది గొట్టినది.

మొ—ఇంతియేన అట్లైన మనము పదకొండు ఘంటలకు తిరిగి రావచ్చును. కాళికాలయమునకు మార్గము నీకు బాగుగఁ దెలియును.

రం—సరిసరి తెలియకేమి ఈరోజున అయిదింటికిపోయి జూచివచ్చితిని.

మొ—మంచిపని జేసితివి గాని నీకీ సంగతిదెలియదను కొనియెదను.

రం—ఏసంగతి.

మొ—ఈరాత్రియంతు బలియిచ్చుట.

రం—నాకెట్లుదెలియును మీకుమాత్రము దెలియున దైవవశమున మీకాయుత్తరము దొరకుటచేఁ దెలసికొను లేకున్న మనప్రయత్నములెల్ల ధ్వంసముగావలసినదె. ఏమందురు.

మొ—సందేహము ఇంతకు దైవానుగ్రహము మనయం దుండుటచే మనయత్నములన్నియు సిద్ధించుచున్నవి. లేకున్న మనము జేయునదేమియున్నదని యనుచుండగనే కాళికాలయము కడకు జనిరి. అంతటగాఢాంధకారము ఏమియుగుపించదు. అప్పుడు చేలాంతరు వెలిగించి నలుమూలల బరికించి లోనికేగి బాగుగ వెదకిరి. ఈ యాలయమింత శిధిలావస్థఁ జెందియుండఁగారణమేమి.

రం—ధూపదీపనైవేద్యములు జరుగుచున్న పాలశిలని

ర్మితమగు చక్కని కాళికాలయము పురమునగలదు. ఈయాల
యము పాపాత్ములకాలవాలమై జారచోర శిఖామణులు తమ
తమ [illegible] సత్కులవధూరత్నంబులఁ గొ
నివచ్చి బలిని [illegible]టకాధారమై వెలయుచుండె. సర్వసామర్థ్య
[illegible] లేదని జెప్పుట యతిశ
యోక్తిగాదు. ఇది [illegible] ముందుమనము జేయు. దేమి

మను— ఒకరీయాలయమున నుండను రెండవవారీయా
లయ ప్రాంతబహిర్భాగ[illegible]న దాగియుందము. అట్లైన మన
కార్యము నిర్విఘ్నముగ జరుగును. సందియము లేదు. గాననే
ను[illegible] [illegible]లదాగి [illegible]
వము పాపాత్ము వచ్చువేళ్ళైనను జాగ్రత్తయని చెప్పి రెండవ
వాడు దట్టమగు చెట్లచాటున దాగియుండెను. మొదటివాడు
మాత్రము ఆలయమున కావల తిన్నెపై గూర్చుండి స్వకీయ
త్నసిద్ధి కెదురుజూచుచుండె. సతత నొంతవడికెద్దియో జప్పుడు
వి నయ్యె నాధ్వని యేమైయుండును. అశ్వశకటమై యుండు ని
[illegible] నొక్కరుడు మంచిదంటయే జెప్పవగు దేవరమేశ్వరయుని
లోనికేగి అమ్మవారి వెనుక భాగమున ఆయుధయుతుడై దాగి
యుండెను బండివచ్చెను. ఇరువురు పురుషులు మాత్రమే యుం
డిరి బండిలోనుండెవరుండిరో తెలియుటలేదు. అప్పుడాపురుషులిరు
వురు నొకవ్యక్తిని సాయముబట్టి ఆలయమునఁ బరుండబెట్టిరి.
మరలజని రెండవవ్యక్తినిగూడ గొనివచ్చి బరుండఁబెట్టిరి ఇంకను
ఎందరుండిరో అంతనింకొక వ్యక్తిని గొనివచ్చి శయనింపజేసిరి.

అప్పుడా పురుషులిరువురు తమతమ మెరయుకత్తులం జేతులనిడుకొ
నియుద్ధమునకు బాధపడి గ్రుడ్లుగ్రుచ్చి బలిమినుచ్చుటకుయత్న
ములనొనర్చుచు బ్రహ్మాండము బ్రద్దలగునట్లు ధ్వని చేయుచుండ
తినారు అప్పుడు పెను తలుపులతెరచి చూడ ఆ కానవనితాజనము
పించలేదు. వారేవ్వరయున్న నేమిదెలియును.ఆ ఖల్వానుండ కారడ మే
మి యుంటుంచుకోని యుండెను యనుమానము మాత్రము లేకపోలే
దు. ఆ కాను మునుగ జని వెదకుచుండిరి. అట్టితరి శక్తి వెనుక
దాగి. మహాపురుషులు ఇరువురు వనితలచెంత కేగి యేమిజేసె
నో అనుచు సంతోషించి అయ్యా తమరెవరు మ
మ్మిద్దరిని రక్షించినారు యనిన అప్పుడా పురుషోత్తముండో
వనితలార మార్గమున యీరాత్రి మిమ్ముల గొనివచ్చి
నవారెవరో వారలు వారావల నుండిరి. మీరువచ్చిన భ
యములేదు తప్పక మిమ్ముల రక్షించుభారము నాయది. నావెం
ట వచ్చిన మీరు మువ్వురను బండినెక్కించిరి బండిపోవుచుం
డె. వనితలనొంగ వచ్చిన దుష్టులు పరుగిడుచు వచ్చి యెవరాబో
వ్యవహారము తెలియక మాటలాడకుండ నాయిరువురకు బుద్ధిజె
ప్పిరి యమ్మటు చేలాంతరు వెలిగించి వనితలంగాంచి మీరెవరు
మీపేరు మొదలైనవి యడుగ అయ్య నాది మధుర బాబూరా
వు కూతుర్ని. ఈమెనాకుమార్తె ఈమూడవయామె మధుర
పత్తిరు గారి భార్య యనుసరికి పురుషులిరువురాశ్చర్యచకితు
లై ఓయమ్మ మువ్వురను మధురకు గొంపోమ్ము
జాగ్రత్తయని చెప్ప నారాయణబాబు తనపనిమీదంబోయెను.

యిరువదియొకటవ ప్రకరణము

మజ్జిగదాహము

ఒకనాటి రాత్రి ఢిల్లీలో పోలీసు స్టేషనువద్ద కదకొండుకొట్టిన పిమ్మట హైరోడ్డు మీదనొక పురుషుడు కులాసాగామహారాష్ట్ర భాషనెద్దియో పాడుచు షికారు చేయుచుండెను ఆపట్టణమున సామాన్యముగ బదిదాటిన పిమ్మటజారచోరులు రౌడీలు గాకమర్యాదస్తులు సంచరించుట యాచారములేదు విధిలేక దొందరపనులెవ్వైన నుండివెళ్ళవలసివచ్చినతలవంచికొని యేరిని బలుకరించక యెవరిపని మీదవారుపోవలసినదేగాని యొకరినొకరు పలుకరించిన బ్రమాదము వాటిల్లునని యెల్లరు నెరిగినసంగతియె అందులో ఆకాలము వేసవిగూడను తప్పత్రాగి తందనబదములబాడుచు సుమారుచేనప్పట క్రిందబడుచు శరీరస్మృతి లేకమనుజులకగుపించినగొట్టుచుపోవుచుపోయినప్పుడప్పుడు సంచరించుచుందురు ఆకారణమున బట్టణమెల్లెడనిశ్శబ్దగనుండెను ఇంతియెగాక చీకటిరాత్రులక్కడక్కడగునికిపాట్లు బడుచుండు పొరాజవానుల కీని కాంతిహీనమైదీపములుగూడగలవు అట్టిసమయమున అదివరకు రోడ్డుమీదసంచరించుచున్న పురుషుని వెంటకెవడో మరియొక పురుషుడువచ్చికడురహస్యముగ సంగతినిగూర్చి యెమాట్లాడినసత్వరముగబోవుచుండెను అతని వెనుక నింకొకమనుజుడు వీరిరహస్యమెట్టిదో దెలిసికొందమని తానుగూడ బోవుచుండెను ఈతీరున యిరువురు జను

చుండ ముందునడచువాఁడు రోడ్డును విడచియొకగల్లీని బ్రవే
శించి పోవంబోవనొక శిథిల గృహముగుపింప సింహద్వారము
ను విడచి పాణిద్వారముకడ కేగి తలుపును తెరచిలోనికరిగి త
లుపును జేరవైచి ముందున కేగుచుండెను వెనుకవచ్చుమనుజు
డును జప్పుడుగాకుండ ముందువాని ననుసరించి పోవుచుండెను
అంతనా ముందువాడు యాగృహమును గడచి భయంకరమగు
విశాలమైన దొడ్డిలోనుంచి తిన్నఁగఁబోయియొకగోడనెక్కి యా
వలకురికెను రెండవవాడుగూడ యాగోడనెక్కి చూచునప్పటికిఁ
బెద్దవసారాయొకటి గానుపించెను. యాలోగిలి యెవరిది ఈమ
నుజుఁడెవఁడు చోరుఁడ జారుఁడ యెవఁడో తెలియుబోదు. ఒకవే
ళ శత్రుశిక్షణార్థమైగాని మిత్రరక్షణార్థమైగాని వచ్చియుండె
నేమొ చూతముగాకనని తానుగూడఁజల్లగ గోడనుదాటియొ
కచోదాగియుండెను. వసారామాత్రము జాల గొప్పది దానికివ
రుసగఁబక్క పనిడ్రిందు గదులుండవచ్చును సున్నముచేయించిబం
దోబస్తుగ రాతిఁచేగట్టబడియుండెను ఈవలకొక ద్వారముగా
ని కిటికీగాని లేదు. ఒకచోటమాత్రము వసారాలోకి నం
దుగుమ్మమొకటి చిన్నదిగలదు క్రిందుభాగమునుంతయు పాలగ
చ్చు జేయుబడియుండెను మొదటివాఁడా వసారాయందు బ్రవే
శించియేమిజేయుచుండెనోగాని కరకరయను ధ్వని మాత్రము వి
నబడుచుండెను రెండవవాఁడాధ్వనివిని యేమిఁదియునివసారాచెం
తకరిగి స్తంభము జాటున దాగియుండెను చీకటి కరకరయను
ధ్వనివిశేషముగ వినవచ్చుచుండెను తప్పక నీడెవఁడో చోరశి

ఖామణి గోడకు కన్నము ద్రివ్వుచుండెనని గ్రహించిచూచు
చుండె నంతకొంతవడికి రాతిబండనొకదానినూడ ... అ
ప్పుడతిసంతసమున మరియొకరాతిని పెల్లగింప బ్రయత్నింపసా
డు సులువుగనూగివచ్చెను అప్పుడావాడు ... రం
ధ్రముబడెనని యూహకొని వెంటనే లోనకేగి ... వ్యక్తి నిలే
పుచుండెను. కొంతవడికా వ్యక్తి లేచి గూర్చుండియుండెను
అట్టితరి పెలవాడు వారిసంభాషణవినట్లు గోడచాటకేగి వి
నుచుండెను. అప్పుడుగదిలోనున్న వ్యక్తి తనను లేపినవానిని జూ
చియెవరువారు భీమసింగా వచ్చితివి నీబలపరాక్రమములు నీ
ధైర్యస్థైర్యములు నిట్టివని వర్ణింపనలవిగాదు ... భీముడిట్లు
నియె నతీమణీ నీస్తోత్రవచనములకు ... లెన్ను
కృష్ణుడు నీనిమిత్తమై వీధియందు సిద్ధముగనుండెనాలసింపకరా
రమ్మన భీమబండి గూడసిద్ధముగ నుండెనను ... నె
సరిసరి ఇక్కడనుండి యూనలకు దాటగని ... మాట
యటుండనిమ్ము ముందుగ ... మాప్పు
ము తెల్లవారకముందు ...
చినముప్పువాటిల్లు ...
వపురుషుడావలికేగి ...
రిరువురు వసారనుంచి ...
బడితిన్నగ షికారుజేయుపురుషుని కడకేగి ...

కృష్ణ— ఎవరువారు
భీమ— నేను భీమసింగు

కృష్ణ— వచ్చితివ కాయ ప డ

భీమ— పండే

కృష్ణ— వహ్వావహ్వా భీమ మంచిపనిజేసితివి తప్పక నీకామనురసుందరి దక్కిన దన్నమాటే మంచిశేషమేది.

భీమ—ఇదో.

కృష్ణ— ఊతడేనా శెనాబాస్ భీమ యెంతచక్కని యోచనగావించితివి నకే బాగుగ నేయున్నది అలసింపనేల బండినొకదానినిదీసుకొనిరమ్ము పోవుమ నుచుండ జోడుగుర్రముల సారటొకటి రోడ్డునుండి బోవుచుండెను.

భీమ— ఎవరా సారటు

బండివాడు— చిత్తమండి బాబయ్యగారు బ డిగావాలాయేంటండి.

భీమ — ఆకావాలి బండికట్టుమళ్ళించు.

బండి— అయ్యా గాబు నిజం చెప్పండి మేలొచ్చే యేలయిందండి యేదో రెండురూపాయలడబ్బులొస్తాయండి

భిమ— తొందరబడకరమ్ము మాయజమానికొకడనేస మిూపమగుచున్నవాడు.

బండి— అలాగైతే బండిగూడ నక్కడికెదుకండి నే నొచ్చి మాట్లాడితే సాలదండి

భీమ— చాలునురమ్ము అలసింపకుము.

బండి— లేదండి ఇదిగోనండి ఒకేయెదవ పెద్దమిూర్ర యేకనిద్దరేసంటు తెగిచిపాకో అయ్యగారికి బండిగావాలంట

మాట్లాడొత్తాను పదండి బాబని యిరువురు బోవుచుండ భీము సింగారిని గాంచి అష్టైనమేము మువ్వురముంటిమి

బండి— చిత్తమండి మువ్వురుగా బోతేను లుగురుండండి మావోడెనకాల కూకుంతాడు. మీ కడ్డంలేదండి బాబుగార నుచు కృష్ణసింగు వద్దకేగిరి.

కృష్ణ— ఏమోయి గాడివాలా మధురకు బోవాలి బండి యెంతకు గట్టెదవు.

బం— చిత్తమయ్య బాబో సేనదూరమండి మీరు ముగ్గురాండి మీరె సెప్పండి.

కృ—చెప్పడానికేమి మామూలెంత.

బండి—పదిరూపాయలండి.

కృ—సరె ఆలాగునె యిచ్చెదనుగాని బండి జోరుగా బోవున.

బండి—అయ్యో శాలకేనండి శాబు పందెపుగురాలండి కానండి మీరు ముగ్గురు మొగోళ్ళేనండి ఆడోరుకూడ యున్నారాండి.

కృ—ముగ్గురము మొగవాళ్ళమే.

బండి—అయితే బాధలేదండి లేకపోతేనంకి దొంగలు బాధచాలా మెండు.

కృ—మరేమి భయములేదు మావద్దకు దొంగకూడ వచ్చుదరయుని మువ్వురు బండినధిష్టించిరి. బండివాడు సాహిలి యిరువురిలో నొకడు ముందు రెండవవాడు వెనుకను కూరుచుండిరి.

బండిపోవుచుండెను. తిన్నగ రాజవీధినుంచి రైలుస్టేషనునుదాటి మధురరోడ్డునకు మళ్ళెను. బండిచాలవేగముగఁబోవుచుండెను. అంతట నిశ్శబ్దముగ నుండెరు. అప్పుడు కృష్ణసింగు అమ్మాయ్యా బ్రతికి బైటఁబడితిమి. ఇక భయములేదు. బాడిచాలా వడిగాఁ బోవుచుండెను. మూడింటికే మకాం జేరగలమని దోచెడిని.

మాణి.సుం—కృష్ణ కాదుకాదు మాధవ పత్తేదారెంత పని జేసినాడో జూచితివ మొగలాయి వేషమున వచ్చినన్ను గనిపెట్టి వస్తువులనెల్ల నపహరించిపోలీసు వారికివప్పగించినాడు.

కృ—వస్తువు లెక్కడికిబోవును. వాడెక్కడికిఁబోవును. దాసిమిగానినాకా వేషమునారప్పనిబేరు పెట్టుకొనివడవమీదవచ్చు మందమక్కును బట్టి బంధించిజైలున బడవైవమనకూరసింగుపత్తేదారు వేషమునవచ్చి మమ్మును విడిపించినాడు వెంటనే మేము ముప్పురము పరుగిడివచ్చి ఢిల్లీకిబోవు పత్తేదారునిమార్గమధ్య పట్టి బాధించి గొంపోవుచుండ యాతని తమ్ముడువచ్చి మమ్మును బంధిచి నారాయణబాబును దీసుకుపోయిరి మేము గూడమాయఁజేసి బలరామచక్రపాణుల బాధించి ఢిల్లీకి వచ్చితిమి. ఇన్నిచిక్కులు బడితిమి, అయితే, రాత్రికి రైలుమీద కమల రావలసినదే రాలేదు కారణమేమియో దెలియదు. నారప్పగాడు బట్టుకొనలేదుగద పొత్తముమీద నేదియోజరిగియుండును. లేకున్న నిధిగ వచ్చిదీసును. మనమిక్కడఁజేయు ప్రయత్నమాతడెఱుగడు. ఇదియు నొకందుకు మంచిదే అక్కడవడి యేడుస్తాయున్నాడు పోనిమ్ము

సుం—మధురసుందరి వగైరా యేమైరో.

కృ—ఏమైరో యేమిజరిగెనో మనకేమి దెలియునుఉద యము తొమ్మిది ఘంటలరైలుమీాద వర్తమానము రావలసిన దే మనకు తిరుగు జవాబుగూడ రావతె నదియురాలేదు.

సుం—ఉత్తరమేమి. ఎందుః పయమై.

కృ—అక్కడ నారప్పగాడేమిజేయుచుండెనోయనియు ను బాబురావు భార్యను కూతురను, నారప్పగాడి భార్యను ముప్పురను శక్తికి బలియివ్వవలెననియును, మేమువచ్చువరకు మధుసూదనాదులను దాచియుంచుడనియును. కబురంపితిని. వెంటనే గూఢచారునికి జవాబాసంగి యీరాత్రికే ఢిల్లీకిపంప వలెనని కఠినముగ జెప్పిపంపితిని పంపినకమలకు రాలేదు. ఉత్తరమును దెచ్చుఃపుకరు రాలేదు.

సుం—అట్లైనను యీరాత్రి యీముప్పురు వనితలను గడతేర్చి నారన్న మాటయేన.

కృ—అంమలకు సందేహము. ఈఢిల్లీలోనేయీాపనిజ రిగించినాము యేమైనది దెలియలేదు. జరిగినదినేయుండవ చ్చును.

సుం—మనకిక యొక్కపనియున్నది.

కృ—అపని యేది.

సుం—ఇదియని రహస్యముగ నెద్దియోజెప్పెను.

కృ—అదెంతపని ఈపోవడమక్కడికే వెళ్ళడముతోనే యీకాన్తపనిని గాజేసియే మనముకాముకేగుదము.

సు — [illegible] మైనాది.

కృ — [illegible] రైయె[illegible].

భీమసే — [illegible] మంచితోరగాం బోవుచుండె నుసుమ. ఆహా [illegible] మాట లేదుగద.

కృ — [illegible] దొడిగిన జక్కిములు గావ చ్చు లేకున్న [illegible] గంబోవును.

సు — [illegible] పదిహేన్లు కుదావు నోకర మాట [illegible] టయి [illegible] బాడిదొంకినది.

కృ — [illegible] మాట [illegible] వసరము లేకుండం గాళ్ళవద్ద [illegible].

భీమ — [illegible] వాడు.

కృ — [illegible] నీచేప్పేవరోయి.

[illegible] నా చెప్పేరాండి ఆదినా రాయుడండియ నుసూకి [illegible] గుసలాడుకొనిరి.

కృ — [illegible].

[illegible] — మా [illegible] మాబా [illegible] యాశంకి మాయము, [illegible] అప్పుడనుంచి [illegible] యాలా [illegible] యున్నామండీ.

కృ — [illegible] అందరిని యెరుగుదువ.

[illegible] — ఎరుగకేను గానండి యేంటో చిన్నప్పుడెరిగిన యెరగ[illegible].

కృ — [illegible] నెరుగుదువ.

బం—ఎప్పుడో జూచేయుంటానుగానండి బాగాయెరుగనండి.

కృ— పోనిమ్ము మధురపత్తేదారు నెరుగుదవలేద

బం— అయ్యో బాబుబాగా మరవిజేసేరు. ఆయననెరక్క—పోటం యేంటండి.

కృ— బండిని జోరుగాఁ బోనిమ్ము.

బం— చిత్తమని బండిని వేగముగాఁ బోవుచ్చుచుండెను.

అట్టితరి మాయాసుందరి కృష్ణసింగునుగాంచి శ్రీహరిరావు జాడయేలేదేమి బ్రతికియుండెన లేక ప్రైసలాయెన.

కృ— లేచు లేచు ఇంటికేమో పోయియుండును ఈమధ్యనేగా మధుసూదనునిపేర నుత్తరమువచ్చినది మనయింటికేగి నపిదప వాకబుజేసి యాతని సంగతిని దెలిసికొందము మరుచుండగనే బండివాడు వారినిగాంచి యేమండోయి ఊళ్ళోకొచ్చామండి ఏవీధిని బోనిమ్మంటారండి.

కృ— పత్తేదారుగారింటికిబోనిమ్ము ఆయనతో మాటలాడవలసిన పనియున్నది.

బా— సిత్తమండి మాకెక్క—డికైన సరేనండి ఒకరెయొదవ ఇంకనిద్దరేన లెగిచినూళ్ళోకొచ్చామన వాడందుగల సంజ్ఞనెరింగి బాడిఖగి పెసలిపోయెను అయ్యగారు బాడిఖగి పాడలిపోయెను అయ్యగారు బాడికేవు మాటేంటాడి ఎక్క—డిచ్చెదరు

కృ— పోనిమ్ముక్క—డకే యిచ్చెదవన మందిదని బండి

నిబోనిచ్చుచుండెను.

అంతగొంతసేపటికి పత్తేదారుగారి గుమ్మము కడకేగి బాడి ఘూగెను. అప్పుడు బాడివాడు వారినిగాంచి బండినుండిది గవచ్చుండి నారాయణబాబుగారిల్లుయిదేనండి నాకేవ్వుయిచ్చే యండి బాబూ తిరిగి ఢిల్లీపోవాల యనుచుండగనే కృష్ణాదు లు బాడినుండి ముగ్వురుదిగి వానికి పదిరూపాయలనిచ్చి యీనామునగా నింకొకరూపాయనిచ్చి సంతోషించితివా యన చిత్తమని బాడివాడు సలాంజేసి సత్వరముగ వెడలెను.

పిదప కృష్ణాదులు ముగ్వురు ద్వారము చెంతకరిగి పత్తేదారుని బిలచిరి గానిలోపలనుండి జవాబేమియురాలేదు అంతమాత్రముచే యూరకొనక మరల నొకొకపరి బిలచిరి అప్పుడుగూడ మొదటిజవాబేవచ్చెను ఇంటనెవ్వరులేరాయేమి అయినని నొకొకపరి బిలచెదనని తలుపుదట్టి గట్టిగ బిలచెను.

అప్పుడెవరో లోపలనుండి యెవరువారు నూడి జెంగుయూయ పత్తేదారుగారింటివద్ద నుండిరాయున అ యుండిరని పురుషుడొకడువచ్చితలుపుదీసెను

కృ— ఏమి జేయుచుంటిరి.

పుర— యింటిలోనేయుండిరి ప్రస్తుతముపరున్నారు లేపమనెదరాయేమి ఇప్పుడేవచ్చిపరుండిరి అవసరమైనలేపెదను లేకున్న రేపటియుదయమున గాగూడదు

కృ— కాదుకాదు ఇప్పుడేలేపవలెను బహుతొందరగమాటలాడవలసిన బనియున్నదని మంచిదని యాపురుషుడు

వారినిగూర్చి అయ్యాలోనికిరాదు దయచేయుడని యామునివ్వ
రుడు మేడపైకి గొంపోయి తగుగద్దియల గూరుచుండజేసి తా
లోనికేగి డిటెక్టివుగారిని తెచ్చి వారిద్దరు అన్యోన్యక్షేమస
మాచారములు జేయుచుండిరి అప్పుడిన్స్పెక్టరుదారు యావచ్చినప
ద్దమనుజులగూర్చి భోజనము జేయుట లేక ఫలహారము దయన్నవదర
ముందుదాహమువంగావలెనని మీరొంటున్నమన కృష్ణసింగిల్లుపయొ

మాకేమియు నక్కఱలేదు దాహము మాత్రముగావ
లెను మజ్జిగయున్న దెప్పించుడు చాలదాహ మగుచున్నదని రా
మాజీయుంచిరని లోనికేగి మజ్జిగతెచ్చుటకు చేయుచుండెను. ఇ
క్కడవత్తేదారు వారలగూర్చి సుందరమ్మగారు రాలేదా.

కృ— లేదండి ఈమధ్య నామనసు జబ్బుచేసినది ఇంక
ను దారుఢ్యముగలుగులేదు ఆకారణమున మేమేవచ్చితిమి ఆ
మధ్యనామెనుగూర్చి దుష్టులైనవారు ఏమహాపాయముజేసిరి ఏకారణము
ననోతెలిరి విడదీరి ఇప్పుడు మాయింటివద్దనేయున్నది. ఆమధ్యన
హారమాట యేమైనది అసంగతి దెలిసికొనపోవుదమనివచ్చితి
మి ఏమిజేసిరి మధుసూదనరావుగారు వచ్చిరా లేదా యను
చుండగనే మజ్జిగ తెచ్చుటకేగిన యామునివ్వరుడు మధుసూదనముయుం
దుని పిలుచుకొనివచ్చి మేడపైకుంచెను అప్పుడు నారాయణబాబు
యామునివ్వరుని గూర్చి మీరుదాహము పుచ్చుకొనుడు చా
లదూరమునుండి వచ్చితిరి కావునవసంగతులు పిమ్మట మాట్లా
డుకొందమన వెంటనే మువ్వురు గ్లాసులను పుచ్చుకొనిరికాని ఆ
త్యాతురతో గడగడ త్రాగివైచిరి అహామిము మజ్జిగయహా

మండి చాలరుచిగానున్నది వహ్వా జుహ్వా లేచివచ్చినదే ఉపా గసెల్ల నిమ్మపండ్లరసమువల్లవచ్చినదని యనుచుండగనే కన్ను లు మూతబడ జొచ్చెను కర్చీలను జేరబడిరి స్మృతి తప్పిపోయెను. ఏమున్నది వెంటనే ముప్పురకును హస్తాభరణంబులచేన లంకరించిరి వేరువేరుగ మూవ్వరను గదులయందు శయనింప జేసిరి.

దొంగలరాణి.

ఇరువది రెండవ ప్రకరణము

సహవాసఫలము.

ఒకనాటి యుదయమున యెనిమిది ఘంటలకొక పురుషుడు నిత్యకృత్యముల నిర్వర్తించుకొని రాజవీధిని బడి పోవుచు తిన్నగ బోష్టాఫీసు వద్దకుజని పోష్టుజవానునిగాంచి యీమధ్యనుత్తరము లేమైన వచ్చినవ యనుచుండ లోపలనున్న పోష్టుమాష్టరువిని యెవరువారు యిటరండు మీపేరేమి చిత్తము వచ్చుచుంటినని లోపలకువచ్చి అయ్యా నేను కృష్ణసింగుగారి తాలూకు మనుజుండను ఈమధ్య పదిరోజులనుంచి కృష్ణసింగుగారు గ్రామాంతరమునకేగిరి గతరాత్రికేవచ్చిరి బెంగుళూరునుంచి మధుసూదనరావుగారి పేరవచ్చిన యుత్తరములుగాని రికార్డుగాని యేమివచ్చినను నాచేతికీయమని చెప్పినారు ఇదిగో తాళపు చెవులగుత్తి నానవాలుగ నిచ్చిరి అనుమానమున్న పరీక్షింపుడు ఇదిగో చూడుడని పోష్టుమాష్టరున కిచ్చెను దానివాలకము బాగుగ యెన్నోమారుపరిశీలించి చూచి వెంటనే లోనికేగి కొన్నిపేకట్లు గొన్నికార్డులు పెద్దరికార్డు కట్టయొకటియు గొనివచ్చియిచ్చెను ఓయి నీపేరేమి నాపేరుస్వామిగాడండి ఓహో నీవా బండికూసామీవుగావు.

స్వా— చిత్తమండి నే పోవచ్చునాండి

పోష్టు — పోకు పోకు ముందుగను మీప్రభువుగారికి యుత్తరమొకటి యిచ్చెదను పరులకెవ్వరికి జూపక కృష్ణసింగుగారికిమ్ము జాగ్రత్త మధ్యాహ్నము మూడింటి కొకసారికృష్ణసింగుగారిని తప్పక నేను రమ్మంటినని జెప్పుము ఒకవేళనాయనకు రావీలులేకున్న భీమసింగునుగాని శూరసింగునుగాని యేరినైనను సరియె పంపుమని జెప్పుము మరువకుము పొమ్ము ఉత్తరము మాత్రము మరెవ్వరికిని జూపక కృష్ణసింగునకే యిమ్ము పొమ్మన స్వామిగాడు శలవు బుచ్చుకొని కడువేగమున యింటికివచ్చి ప్రియివేటు రూమున గూర్చుండియుత్తరములకట్టనువిప్పి యొక్కొటొక్కటిగ జూచుచు అత్యానందమందుచు యింకను కిమ్మింది చూచుచు పండ్రెండు గంటలవరకు జూచుచునే యుండెను అప్పుడు కృష్ణసింగునకు వ్రాసినయుత్తరమందేమియుండెనో జూతమని విప్పియిట్లని చదువజొచ్చెను.

అయ్యా తమ పేర వ్రాయునదేదన ఈమధ్యనేను స్వయముగ బెంగుళూరున కేగి మధుసూదనరావుగారితో బుట్టువున ఖావమరదిని జూడగకలసి మాట్లాడితిని మీకుమారుడు శ్రీహరిరావు మే మామగారి యింటివద్ద సుఖముగనుండెననియు వైశాఖమాసమున మేనమామగారు తమకుమార్తెయగు సుందరినిచ్చి వివాహముజేయ సిద్ధముగ నుండిరనియు. నాయనమరదలి వాటాకువచ్చే చరస్థిర రూపకమైనయావదాస్తికి గల రికార్డుసంపాదించిన యీరెండువాటాలయాస్తియు నీకుమారునికే రాగలదనియు మధుసూదనరావుగారు నాతో జెప్పియుంచి

దినారనియు నాపేరు బాబూరావనియు నమ్మకముగ జెప్పి యొప్పింప జేసితినిగాన నన్నునమ్మి యావద్రికార్డును గొన్ని యుత్తరములును వంశవృత్తమును యిచ్చినారు నేనుగొనివచ్చితిని ఈరోజున మీ నౌకరగు స్వామిగాడు ఆనవాలుగ మీ తాళపుచెవులగుత్తిని జూపుటచే నమ్మియావద్రికార్డును యిచ్చివంపించినాను ఈరికార్డు అందినవెంటనేగాని మధ్యాహ్నముమూడింటికిగాని దగ్గరన మీయవలెను తప్పక యీరోజున నే వచ్చెదఁ గొన్నిరహస్య సంగతులు మాటలాడవలసియున్నది మరువకుడు తమకువచ్చేటప్పుడిదివరలో రికార్డుసంపాదించి నీకును వేల రూపాయలిచ్చెదననిశలవిచ్చియుండిరి గానమీరికార్డును మీరుపుచ్చుకొని నాకీయవలసిన లెక్కలో గొంతైనను బట్టుకు రాగోరెను మరువకుడు చిత్తగించవలెను.

ఇట్లు ఘోష్టు మాష్టరు జయింతలాలు

అని యున్న యుత్తరమును జూచి ఆశ్చర్యచకితుడై దానిని మడచి బద్రపరచి. ఓరోరి పాపాత్ములార. యందరుగలసి. తేయుచుండిరి, మీవాళ్లందరకు సర్వప్రాయశ్చిత్తకాలమాసన్నమాయుండెను. కొద్దిరోజులలోపిగబట్టుడు మీవాళ్లందరకునాకే కాలమున బహుమతులొసంగెదలెండు సుముహూర్తమాసన్నమగుచుండెనని స్వామిగాడని పేరిడికొనిన నారాయణబాబురికార్డుయావత్తును ఉత్తరములనుజూచి అత్యాశ్చర్యమంది యావద్రికార్డునుజాగ్రతపరచి మధుసూదనరావుగారియింటికి జనున

కప్పటికెవ్వరును లేరైరి ద్వారము బంధింపబడియుండె నిదియేమి యాశ్చర్యము పులిమీద బుట్రయనురీతిని జేసినవని నిమ్మల మాయెనె యెట్టియుపద్రవము సంప్రాప్తించెను. ఘోరారయెం తపనిజరిగినది, మనలక్ష్మణుని జాడయే లేదు. ఆముగ్గురు వనిత లగతియేమాయెనో. కృష్ణాదులు బేడీలతో నుండిరి వలాయి తులయిరి యని బోయి జూచుచరికి యేరును లేరైరి. ఒకడు మాత్రము ప్రాణావశిష్టుడై మూల్గుచు బడియుండెను. అప్పు డు కొండవిరిగి మీదబడినట్టు నారాయణబాబు నిశ్చేష్టుండై కొంతవడి పిచ్చివానిరీతి జంచలచిత్తుండై పడియున్న పురుషుని జూడ రామోజీ యనిగ్రహించి యాతని బంధములవిడగోసి యుడుగ యారాత్రియందే మనగృహమున గలపై కప్పునుతె గగోసి లోన ప్రవేశించి నన్ను బంధించి కృష్ణాదులను గొని పోయిరని జెప్పిన పిడుగువంటివార్తను పత్తేదారువిని దిగ్భ్రమ జెంది నేలపై జతికిలబడి తొట్రుపడసాగెను అట్టితరి లక్ష్మ ణుడు పరుగిడి వచ్చి యొకగచ్చు నేలపైబడి నోటమాటరాక దాహముదాహమున పిపాసాశాంతి జేసి నెమ్మదించిన పిదప పత్తేదారాతని గాంచిమునవారే పెరస స్వామిత్వమింపుడు ముగ్గురు వనితలుదుండగులపాలైరి నన్నొక చెట్టునకు బంధించి నోటగుడ్డనిడిజావమోది పద్మాక్షభాయి మొదలగు ముగ్గురవని తలబంధించిగొ పోయిరి అంత తెల్లవారినపిదప మనయోగిగారు వచ్చివిడిపించిరి ఇదియుజరిగినకథ పైసమాచిత్రము ఈరీతుననుడివినచారుని బాటలనువిని కౌట్యువారి నోటమాటలేక వెర్రి

వానివలె జూచుచు గొంతవడి నిర్జీవప్రతిమవలె గూర్చుండి యుండెను అప్పటికి మూడుగా వచ్చెను, అతఁడప్పుడు లేచిస్నానాది కృత్యముల గావించికొని భుజించి కుర్చీపై గూర్చుండి ఇట్లుహించు చొచ్చెను అన్నన్న యెంతపనిజరిగె ఈపనిమాత్రము ప్రాణముల తోవిడువరు యూఁ తి యందే మనవారిని వెదకి రక్షింపకున్న యూనగాని నక్కటవాలుజేసిన రీతియగును. యిప్పుడే బయలుదేరి దుండగుల బట్టి బంధించెదనని లేచి దుస్తుల ధరించి రామలక్ష్మణులను బలరామ చక్రపాణులను బోలిన యుత సహితుడై నావెంటరండని జెప్ప వల్లెయని బయలుదేరి నారాయణబాబు ఆకొన్న సింగమురీతి గర్జించుచు తిన్నగ బజారువీథిని బడి పోవుచు మాధవదాసు కొట్టునకరిగి వస్తువులను బేరము జేయు వానివలె అయిదుగురు కొట్టులోపలకు వెళ్ళి చూచుచుండిరి అప్పుడు లోపలనుండి కృష్ణసింగు భీమసింగు మాయా సుందరి ముగ్గురు చట్టున యీవలికి వచ్చిరి వారిని గాంచి బత్తేదారు బాలో యని కేకవేసి యొకటి వైచెను వెంటనే రెప్పపాటు కాలములో బలరాముడు మొదలగు నలువురు వేచి కృష్ణాదులకు బేడీలు తగిలించిరి అప్పుడే ముగ్గురను స్టేషనుకు గొంపోయి కొట్టులోబెట్టిరి గానివీరికిటనుంచినయెడల పారిపోగలరు వెంటనే పెద్దజైలునకు పంపవేయుడన యారీతిని జేసిరి నారాయణబాబెందేనింజనియె అట్టడ పోస్టాపీసు వద్ద మధ్యాహ్నము మూడుగంటలకు యిద్దరు పురుషులు వచ్చి పోస్టుమేష్టరుగారు యుండిరాయన ఆయెనటనని లోపలనుండి

జబాబువచ్చెను అప్పుడా పురుషు లిరువురు లోనికేగి మేష్టరు గారు యేమిజేయుచున్నారన ఓహో తమర శూరసింగుగార విశేషము లెన్నియులేవుగద ఆహా మీరని బోల్చలేనైతిని వీరెవరు.

శూర—యీతడుమావాడె మీరీతని నెరుగరు.

పోష్టు—చూచి యుంటినేమో జెప్పజాలను.

శూర—పోనిండు దానికేమిగాని బెంగుళూరినుంచి యుత్తరములు వగైరా యేమైనవచ్చెనలేక.

పో—ఈరోజున యుదయమందు యెనిమిదింటికి మీనౌఖరు సామిగారువచ్చి సర్వమును గొనిపోయెనయ్యా యావ త్సాంగగతులుజెప్పివైచెను.

శూ—లేదు గాక మాస్వామిగారేమి రావడమేమి మేము బసిచేయుట యేమిన న్యాబద్ధము యెవడో మాయజేసి కొంపముంచివైచినాడు.

పోష్టు—సంగతికేమున్నది మీనౌఖరని నమ్మి యీవద్రిహాస్యములను వ్రాసినయుత్తరములను గూడనిచ్చితినె యెంతపనిజర్గినను ఇటుపైన నావునికూడ నైయెవదన్నమాట నారాయణబాబు సామాన్యుడు కాడు కృష్ణసింగుగారు రానేలేదు.

శూర—గతరాత్రికి రావలసినదే రాలేదు కారణమేమో తెలియదని నత్తిగొక్కి కొనుచు వెడలుటను వ్యక్తులకుతరి జయంతలాలుగారెవరండి యింటివద్దనూడిర యనుచుకొత్తకొకటి చేతనిడికొని యిరువురు పోలీసుజవానులులోనికవచ్చి

తమరేనజయంతలాలుగారు.

జయం— ఔను నేనే పనియేమి

ఖాలీ— తమకొక శుభలేఖదెచ్చితిమి

జయం— ఏమిలేఖ యెక్కడనుంచి.

ఖాలీ— మరెక్కడనుంచిగాదు పోలీసు సూపరెండెంటువారివద్దనుంచి ఇదిగో చదువువారంటు స్వీకరింపుడను జేతికిచ్చెను ఆలేఖయందిట్లున్నది

పోష్టుమాష్టరు జయంతులాలు దొరవారికి
కృష్ణసింగు నౌఖరు స్వామిగాడను
వానికి నీవొసంగిన రికార్డు వగైరా
వల్లనుంచి ఆ రెష్టు

అనుకాగితమును జదివికొని నిశ్చేష్టుడైయున్న యాతని హస్తాలంకారముగావించిదొంగాడనిపోయిరి పిమ్మటకృష్ణసింగు నాతని మిత్రుడు వచ్చుటనుండిన తమకేమి చిక్కుదటస్థించునోయని నిజసదనమున కేగిరి ఈసంగతి మారువేషముతోనున్ననారాయణబాబు వినుచునే యుండెను పిమ్మట వారివెంటతానుగూడ బయలుదేరెను ముందువారిరువురు నొకగృహమునకేగి యొకగదియందు గూర్చుండి యుండిరి.

అట్టితరి పత్తేదారుగూడ [illegible] గడ్డలదాల్చి కరిజేత

నిడికొని మిక్కిలివార్ధక్యావస్థగల పురుషుని రీతినసహ్యకరమగు దేహముగలిగి యంధునికిఁగాఁదండము దడిమికొనుచు తన్నెవరు జూడనితెరగు నొగుబనడచుచు లేకున్నదెవ్వాదినేరుచు నాపురుషులు జపిన గృహద్వారము కడకరిగి తలుపుద్రోసి చూడ లోనగడియ వైచియుండెను గోడదాటి పోవుదమన నెత్తైనగోడ ఆపైన బొమ్మజెముడు బలుసు ముదలగు ముండ్లకట్టెలచే వ్యాప్తమైయుండెను గాని అక్కడక్కడ ప్రాకారమునకు పడిపోయిన మార్గములు లేకపోలేదు అక్కడను దట్టముగు ముండ్లకంపలే అప్పుడు జేయునదేమియు లేక తినచెంతనున్న గంబళిని ముండ్లపై బరచి దుద్దుచేసద్దుపాటుజేసి పాదరక్షలుండెగాన యతికష్టముమీద లోపలకు దిగి పూలచెట్లజాటు బొంచియుండె అంతద్వారముచెంత నెవరో బిలచినట్లయ్యె నప్పుడు లోనున్న యిరువురిలో నొకవనితవచ్చి తలుపుదీసి ఓహో కంసుడా నీరాక యెక్కడనుంచి యనుచునే శూరసి గు కడకేగిరి

శూర—కంసు నీరాక యెక్కడనుంచి

కంసు— ఎక్కడనుంచియ గోదావరిలోనుంచి

శూర—ఏమంత కసపుగమాటలాడుచుంటివి

కంసు—ఏమా నాప్రబ్ధము ఇక్కడగూడచుంటివేమి

ఈవలికి వచ్చిన హాయిగ చల్లటి గాలివేయుచున్నది అబ్బచా దూరమునుండి వచ్చినని నీకడిన శ్రమయెల్ల వ్యర్థమైపదని యొకచో జక్కిలబడెన అని శూరసి గు మాయాచతురిక

వచ్చికూర్చుండిరి

శూర — ఏమోయికంస నీరాక ఢిల్లీనుంచియేన మనకృ ష్ణభిక్షు సుందరులు క్షేమమ ఎప్పుడువచ్చెదరు గత రాత్రికి రానికారణమేమొ తెలసెన

కంసు — సర్వము తెలిసినది పులి మీద బుట్రయను సామెత నెరుగుదువ యారెంటిమీద సిప్పుడు మూడివదిగిట్రి యనునదివచ్చి యారెంటిని గడదేర్చెనన్నట్లుజరిగినది

శూర — జరుగట కేమున్నది

కంసు — అలనాడు కృష్ణసింగు వద్దనుంచి జాబుగొని వచ్చి మీకు జూపి మీవద్దనుండి జాబుగొని రైలువద్దకు పోవునప్పటికి కమల యనుపిల్ల యామెతో గొన్ని సంగతులు మాటలాడి డ్రాగుటకై పోయివచ్చునరికి కనబడలేదు రైలువచ్చినది అప్పుడు సావకాశము లేనికారణమున రైలెక్కితిని నాతోగూడ నింకొకడు కనిగాని వలె నాపరించెను ఎవడో యని యుపేక్షించి బండిని చెడకాగియుంటినేమో వెంటనే అమ్మకు ఆవహించెను నిద్దరబట్టెను కొంతసేపటికి మెలకువ వచ్చి నాజేబును దడిమికొంటి నేమున్నది ఉత్తరములేదామె నప్పుడునోరునెత్తి బాదుకొని లెంప లవాయించుకొనియామనుజు నడిగితిని లేదనినామె తొమ్మిదింటికి కృష్ణునిగలసుకొనకుండగనేవి వాకర్ల విష్ణుశర్మగారి పనిబట్టి వచ్చితిని పిమ్మట కాళికాలయమున కేగమన వారు లిరువురు వచ్చియుండరి వసతలగుపించలేదు కొంతవరకొ జట్టుగడక్కల వెదకితిని ఇదంతయు బత్తే

దారువని గాని మరొకటిగాదని నిశ్చయించి ఢిల్లీకి వచ్చునరికి యొంటిఘంట గావచ్చెను కృష్ణుడుగాని భీముడుగాని యగుపించలేదు తెల్లవారు వరకక్కడ నేవేచియుంటిని ఏమున్నది కరిమింగిన కపిత్థఫలమురీతియాయెను తెల్లవారిన పిదపపోలీసు వారులేచి ఆలగోడుబాలగోడు ఖైదీలోనుస్త్రీ బారిపోయెనని గోలబెట్టిపగు గిసజొచ్చిరి అప్పుడదిగాంచి నానవాస్తజేసిన పనియేగదాయని నేనుసంతసించి మధురకు వచ్చితిని రెండు గోట్లైన యూరంతట వెదకి వాకబుజేయు ఇదిసిద్ధమని జెప్పవారులేకైరి అప్పుడొక యోజనజేసి పదరూపాయల నోటొకటిపోలీసు జవానునకొసంగ నెల్లగాథను దెలియజెప్పె.

శూర — ఏమని జెప్పెను

కంసు — ఏమన నారాయణబాబే బందివేషమున కృష్ణాదులను మోసపుచ్చిఖైదున నైచెనని ఇక నేమున్నది అప్పుడు నేనలోచిత్సుగ్మాయసినెత్తిని గుడ్డవైచికొని యిక్కడకువచ్చితిని ఇంతపని జరిగినది మనమిక ముందు జేయుబనియేమి

శూర — ఏమున్నది ఈరాత్రి పత్తేదారుని బధించి గొనిదెచ్చుట రెండవది మధుసూదనాదుల సంహరించుట పిదపమనవార్లను విడిపించుట ఇవన్నియునీరాత్రి తెల్లవారునరికి పూర్తిగావలెను అప్పుడే అంగావచ్చును యెనిమిదింటికిమేమిరువురము బయలుదేరి నానావేషములతో పత్తేదారు వని వట్టినపిమ్మట మిగిలినవి జేయవచ్చును ఈపనిముందు గావించిన సర్వము పూర్తియైనట్లే ఏమందువు

కంసు—సరేగాని కృష్ణసుందరుల కలవులేదే మధు సూదనాదుల సంహరింపనగున

శూర—ఇది యానీస దియుటు వెరిశ్రీవాడ అట్టితెలివి తక్కువపని జేతున నీవుదెచ్చినజవాబునందు వ్రాసినసంగతి నెరుగవ ఈ రాత్రికి మేమే కారణమును చేసి నియుడేల గేపటి రాత్రి మధుసూదనాదుల సంహరింప వలయుడు లేకున్న గొప్పప్రమాదము రాగలదని నిన్నటి యుత్తరమున యున్నది యంతియెగాక నాయాంతిని దప్పకనె వేల్చెద రనినమ్మివ్రాసిసితి యున్నది ఇపుడైన దెలసెన

కంసు—అట్లైన భయము లేదు ఎప్పుడెప్పు డెవరిని సంహరింపవలెనో జెప్పిన

శూర—అయ్యో జెప్ప కేమియున్న లోనకేగి ముప్పురు రహస్యముగ నేమేమో జెప్పుకొను సమయమున చెట్లచాటున దాగియున్న కబోదచల్లగ నావలకేగెదు కొంతవడికి శూరాదులు ముప్పురు నీలకు వచ్చి కంసుని సాగనంపద్వారము కడకు వచ్చునంతతలు పుదెరచియుండెను ఇదియేమి చతురిక ద్వారమును బంధించిరాలేద ఎంత తెలివిమాలిన పనిజేసితివి వరువెవ్వరు లోనబ్రవేశించలేదు గదాయని జెట్లచాటున వెనకిరి యెవ్వరు యున్నజాడలేదని ధైర్యమును వహించికంసుని సాగనంపి శూరశ్రీవా చతురికలుముందు పని కైబ్రియున్నవ నినెం దేనింజనిరి.

దొంగలరాణి

23—వ ప్రకరణము.

కార్యసిద్ధి.

నారాయణబాబు నిజవాధాగ్రమునకెదురుగ పైపున సుఖాసనాసీను డై పురవనితా సౌందర్యము గన్నులారగ్రోలుచు మనమున నద్దియె ధ్యానించుతరి రామలక్ష్మణులను తనచారులిద్దరును నారాయణబాబునకెదురువచ్చి నిలచుండిరి వారిలో రామో జీయను వానిని బిలచియెద్దియో జెప్పి పంపివైచెను రెండవవా డగు లక్ష్మోజి తనచెంత గూర్చుని యెద్దియో సంభాషించు చుండెను అట్టితరి ద్వారమునద్ద నెవ్వరో నిలచినట్టు లయ్యెను వెంటనే జనారాయణబాబు లక్ష్మణునితోఁగూడ వచ్చి తలుపు ను తెరచి చూచునప్పటికి యిద్దరు పురుషులు చక్కని దుస్తులధ రించి యుండుటచే యెవరో పెద్దమనుజులని యొకతముదేయూ రు ఎందునిమిత్తమిటకేతెంచిరన నాపురుషులిట్లు ప్రత్యుత్తరమి గ్రిని మేమాది నిన్నటిరాత్రి నిద్రించుచుండ దొంగలుమా యింటబ్రవేశించి విశేషసువర్ణాలంకారములను కొంతద్రవ్యమును అపహరించిరి అంతమాకు మెలకువగలిగి జూచునంత ద్రవ్య ము కొంతగూడబోవు చొరలవెంబడించితిమిగాని దొరుకకైరి నిత్యమాత్రము బట్టితిమి వారినిమిత్తము దత్ప్రభృతినిముక యిప్పుడొకకరణాలి యిటనగుపించిరి ఈసమయము దాటిన ప లాయితులగు దురుగానదయయ్యుచి వచ్చిన చోరులు బట్టువ

దుదురు ఇక్కడనేయుండిరి రందురక్షింపుడని పాదముల బడి
గోలు గోలున యేడువఁ జొచ్చిరి అప్పుడు వారి విచారమును
గాంచిన వారెల్ల జాలిజెందక పోరు అయినను సమాధానము
జెప్పకదీరదు గాన యిట్లనిన దించె ఇట్టి అర్ధరాత్రి సమయమం
దెట్లు లేపటిరోజున జూడకూడదా యని అట్లు నిలువేదా ఈ
క్షణమున రాకున్న పలాయితులగుదురు ఇచ్చటనె ఈవీథిమ
ళుపున నుంచిరి వేగరండనుచుండ ముష్టివాడొకడు మాధవ
కబళమమ్మాయని కేకలిడుచు నారాయణబాబుగారి గుమ్మ
ముకడ నిలచియుండెను అంతనింకొక స్త్రీవచ్చి యటనే నిల
చెను అట్టితరి పత్తేదారు నందువచ్చిన వారిద్దరురను లోనికి
రమ్మని యొకగది యందుగూర్చుండ నియమించి మాటలాడు
చుండ నారాయణబాబుగారో యని వెల్లదిశలు ప్రతిధ్వ
నింప బొబ్బలిడుచు అస్త్రీ బాబో కొంపమునిగి పో
యినదింకనేమున్నది నాతలిదండ్రుల నిరుపురను చండగులెవ
రో సంహరించిరి వారిలో నిద్దరు మాత్రమేదొరికి తమరొ
క్కపరి దయచేయవలెను లేకున్న పలాయితులగుదురనఁ తొం
దర జెందువారలను లోపలికి రమ్మని లక్ష్మణసింగుచే లోపలికిర
ప్పించ బత్తేదారు గాళ్లపైబడి గోలగోలున దుఃఖింప జొచ్చిరి
అప్పుడు పత్తేదారు వాని నూరడించి యునుపకోలు మొదల
గు సాధన సామగ్రిని దీసికొని అయ్యా మీరిద్దరు నిందనే
యుండుడు నేనొక యరగంటకుచ్చెద ఒకేకాలమున రెండు
ఖూనీలు జరిగెనుగాన బోవకదీరదని లక్ష్మణసింగును వారికడ

నుండని యతనిని విచారగ్రస్తుడగు పురుషుని వెంటనిడికొని బయలుదేరెను అప్పటికి రాత్రి పండ్రెండు గావచ్చెను అప్పు డాయిరువురు సైన్యోద్ధనబడి కొంతమారమేగునప్పటికి మరి మువ్వరెవరైన అప్పుడేప్రభువును గలసి ఆయుధసామగ్రిని తిను బండు వస్తువులగొన్ని ద్రావకములు మొదలగునవి బుచ్చుకొ ని పురము తిరిగించి పోవుచు హత్యయెచ్చటనో యొంతదూ రమందుండెనో మార్గమన్యులొకరైన తెలపెట్టినవారలేరైరి ఈతీరుననే పరుగుపోవంబోవనొక దివ్యప్రాసాదముకడ కేగి లోనబ్ర వేశించి అనేకగల రహస్యముల నెల్ల నెరింగిన రామోజీనిముం దునిడికొని నడవ నూతన చట్టునొక మాటను దిప్పునంత త లుపొకటి తెరువబడెను అపుడు వారు లోనబ్రవేశించి క్రిందిభా గమునకేగుటకనువగు సోపానముల నుండి యాదారినబడి పో వనొక పెద్దసావడిలోని కేగిరి అందునాలుగు గదులు గలవువా టిలోనొక గదితాళమును బగులగొట్టి లోపలకేగి చూచునప్పటికి గాఢాంధకారముగాక మరేమియును లేదు వెంటనే వత్తిదారు విద్యుద్దీపముచే గదిని బరీక్షింప నొకచో శల్యావశిష్టమైయుండి యున్న వ్యక్తిని గాంచి చేతితో తట్టిలేపెను గాని మాటలాడలే దు నీరసముగనుండెనని గ్రహించి బలవంతగలుగనెద్దియో ద్రా వకమొసంగ పదినిముసములకు గనులు తెరచెను వెంటనే మూ తబడియెను కనుదోయినుండి యశ్రుధార ప్రవహింప దొడంగె ను ఇదియే చరమావస్థయని నాశభేదని నిశ్చయించి మరొక ద్రావకమును బ్రయోగించెను మరొకపది నిముసములకు వ

రల గదులు దెరచెను వెంటనే పక్కకు దిరిగి పరుండెను. అ ప్పుడు బ్రతుకుననుయాశ యుదయించెను తిరిగి యథాపధము సంగెను నాలుగు నిముషములకు యింకొక ప్రక్కకు దిరిగినలు వైపుల జూడజొచ్చె నప్పుడు నారాయణబాబు అమ్మయెట్టు లున్నది నీపేరెవరను నంతనావ్యక్తి తొందరజెందకుడని చేసం జ్ఞజేసెను అప్పటికి బ్రతికెదనని సంతసించి త న్మదగు చక్రిపాణి నిగాంచి నీవీతాళపుగుత్తినిగొని మిగిలిన గదుల బరిశీలింపుము తెల్లవారు నరికి పనులెల్లను జక్కజేసికొని పోవలెను శతువు లిరువురు మనయింట బందీలైయుండిరి యింకయెవరేమయినసం హారించుటయేమని పొండని హస్తేదారా కడతినిగాంచి తల్లీ తె లివవచ్చె.

స్త్రీ— ఆ యనువాక్యము వినవచ్చెను అపుడు బ్రి హ్మనందభూతుడమ్మోను. అమ్మా నీపేరెవరు.

స్త్రీ— నాపేరు సుందరి

నా— ఏసుందరివి

సుం— మధుర సుందరిని

నా— నీతండ్రిచ్చుట నుండెను.

సుం— నాకుదెలియదు.

నాం — నీచెలికత్తె చతురికయేది

సు— అదియును దెలియదు.

నా— మీనాకరగు భద్రుడా.

సుం— అతన్న నెరుగను.

నా— నీవు నాతో వచ్చెదవ

సుం— ఎచ్చటకు

నా— మాయింటికి

సుం— నీవెవరవు

నా— నేను మధుర కత్తేదారుడను

సుం— నారాయణబాబును యెఱుగుదును మీకిదే నమస్కారము మీవెంట వచ్చెదన. నని సెలవిచ్చి బలముగలుగుట కాహారమొసంగి రామసింగు నటనుంచి తానేగను పిమ్మట పత్తేదారు బలరామయోగుల వెంటనిడికొని లక్ష్మునితో కలసి. కొన్ని గదులతాళములను బగులగొట్టి లోనకేగి జూచిరి గాని యెందు నేరులేరైరి అప్పుడు నారాయణబాబు విసుపు జెంది మిగిలిన పైయంతస్తునకేగి అచ్చటనున్న గదులను గూడ పరిశీలించజొచ్చె నందులో నొక గదిలోనికి జని వెతకుచుండ క్రిందికి గుటకన. వగితలు పొకటి యగుపించెను దానినతి కష్టమున సాధించి ద్వారమును దెరచి క్రిందకేగుట కనువగు మెట్లను గాంచి యానల్వురు క్రిందుకుదిగిరి అక్కడ నతివిశాలమగు చక్కనిసావడి దానియందుగల గదులలో నొకగదిని గాంచిలోన కేగి వెతకుచుండ మూలుగు వినబడ యచ్చట పరిశీలించిరిగాని యెచ్చట నెవ్వరి జాడయులేద అప్పుడింకొక గదికిజని వెదుక నొకమూలమూలుగు బాగుగ వినపించెను దగ్గరకుజని జూడగాలుజేతులు బంధింపబడి నోటగుడ్డలుకుక్కబడి యుండుట గాంచినంటనే బాధను వదలించి సేదదేర్చి యడుగ నీవెవరవు నీపేరేమి.

స్త్రీ— నేనెవ్వరైన నేమి నేనొక మహాపాపాత్మురాల ను నాయందు దయగలవారై బంధవిముక్తురాలనుగా జేసిరి. గాన మీకివే యనేక వందనము.

నా— అయ్యో వెర్రితల్లి అట్లన వీలులేదు మీవంటివ నుల రక్షింప బ్రతికట్టిన మధుర కర్మచారిని.

స్త్రీ— ఏమేమి ఎట్లు నారాయణబాబుగారా

నా— ఔనుగాని నీవెవరవు

స్త్రీ— నేను సుందరిని

నా— ఏసుందరివి మధురసుందరివ బెంగుళూరి సుందరివ

స్త్రీ— నేను బెంగుళూరి సుందరినే

నా— నిన్ను చటికా దుండగులెప్పుడు గొనివచ్చిరి

సుం— రెండు రోజులైనది.

నా— మీతల్లి శారద యేమాయెను.అని యావనితను మూపున నిడికొని సోపానమార్గమున పైకేగి మదురసుందరిచెం త జేర్చి తాజనెను.

కొంతవడికి బెంగుళూరి సుందరి మూర్ఛదేరిలేచి గూ ర్చుండి తనయెదుట నున్నమధుర సుందరిని గాంచి కష్టసుఖము లను జెప్పికొనుచు గాలక్షేపము జేయుచుండిరి

అట కత్తెదారు జని మిగిలిన గదుల వెదకుచుండెతని యేరును లేరైరి ఒకగదియందు మాత్రము స్త్రీనిగాంచి నేత్ర వరో ధనదీసివైచి నీవుశారదవుగావ.

స్త్రీ— ఔను నీవెవరవు

నా— నేనెవరైననేమి నీకుమార్తె చెంతకువచ్చెదవ

శా— నా ముద్దుల పట్టి మొచట మన్నది

నా— పైభాగమున

శా— ఏమోనీమాట నమ్ముటయెట్లు

నా— నిన్ను బాధవిముక్తురాలనుగ జేసెదను నన్ను నమ్ముమ,

శార— నమ్మకేమి

నా— అటులైన నాతోరమ్ము లెమ్ము అలసింపక వే గమ్మున గొనివచ్చి సుందరులిరువురు నున్నస్థలమున జేర్చెను అప్పుడా మువ్వురు నన్యోన్యాలింగితులయి కొంతవడి మేరలే ని యానందాంబుధి నోలలాడి నారాయణబాబును వేనోళ్ళ గొనియాడు చుండిరి అట్టితరి యోగిపుంగవుడు పరుగిడివచ్చి రండురండు నారాయణబాబు గారు ఆలసింపకుడన,

నా— యోగిసత్తమ కొత్తవింత లేమైనయగు పించెన.

యోగి వింతలెవ్వియులేవు గాని యెవరో మాటలాడు చు వచ్చు సందడి విననయ్యె

నా— కానిండు మనకువచ్చిన భయమేమి వచ్చుచు న్నది మానున అడవి గుండెనుయాదుండ గలు రాకముందు ఈవనితల మువ్వురను గుస్థలముచుండి తప్పించి మనయింటికి జేర్చుట మంచిదని నాయాశయము.

యోగి — మంచిది అట్లనే జేయవచ్చును ఈపనికై న న్ను నియోగింతురా యేమి.

నా — నాయభిప్రాయము నదియె గాని కడుజాగరూ కతతో గొనిపోవలెను.

యోగి — సరియే యని యాముప్పురను వేషములను మారిచి వెటనిడుకొని వెడలెను అప్పుడు డిటెక్టివు నిర్భయుడై స్వేచ్ఛగ గదులనెల్ల వెదకుట కారంభించెను అట్టిసమయమున చక్రపాణి బలరామ రామసింగుల వెంటనిడికొని నారాయణబాబు పండ్రెండు తూటాల రివాల్వరు చేత నిడికొని సారంగమార్గముగుండ మైలువరకు బోయిరి అక్కటికి నొంటి గంట గావచ్చును వెంటనే యానల్వురు నొకగదియొద్దకు వచ్చి నప్పటికి ద్వారము యగుపించదాయె అప్పుడు రామోజి యొక మీటత్రిప్ప తలుపు దెరువబడెను నల్వురు లోనికి జని అచ్చట నెందుజూచినను యద్భుత వస్తుప్రదర్శనమె అనేకగదులుగలవు అక్కడ విశాలమైన చక్కని సావడి గలదు ఆసావడి ముందు పిచ్చుకత్తులు చేతనిడికొని సుమారొక వందమంది బలిష్టులగు వృధకాయులు నివసించు మకాము స్థలము దానిని గాంచి పత్తేదారుతనచార్యుల మువ్వురగాంచి ఆయుధములు జేతనిడుకొనుడు ఇక్కడనే దుష్టసంఘమున్నది ఇప్పుడ వీరిబంధించి కారాగారమున కంపవలెనన మంచిదని చక్రపాణి పదితూటాల రివాల్వరును రామోజి యెనిమిది తూటాలంబునను వర్రి కోవిని బలరాము డారు తూటాల రివాల్వరును కొన్ని బేడీల

ను జేతనిడికొని దుష్టసంఘమున కెదురుగ నిలబడిరి అట్టిసమ
యమున నాసంఘమునకు ప్రధానుడగు ఊర్ధ్వకేశి యనువాడు ఆయుధ
సహితులగు నారాయణబాబు మొదలగు నల్వురిగాంచి మొద
రమీరు యిచ్చటకు రాగారణమేమి యన నారాయణబాబి
ట్లనియె మీపాలిట మృత్యుదేవతలము మిమ్ముకు మ్రింగుట
కే తెంచితిమి. మీరెక్కడివారక్కడనే కదలక నిలచియుం
డుడు అడుగు గదల్చిన మిమ్ముకాపర గాల్చిబుచ్చెద మీయా
యుధములు గ్రిందనుంచుడు మాటలాడకుడు కబర్దార్ జాగ్రత
యన వారెల్లరు నాయుధముసు గ్రిందబడవైచిరి వెంటనే బల
రాముడు జని ఆయుధములు తెల్లగొనిరా చట్టున రామోజీ బ
లరామ చక్రపాణులు మువ్వురు జని రెప్పపాటు కాలములో
వందజనమునకు బేడీలు దగిల్చిచిరి రామోజి నేగ వీధిద్వార
మునకు జేరుట విచ్చుకత్తులు దాల్చిన పోలీసు శావుటాతో యి
నస్పెక్టరు సర్కిల్ ఇనస్పెక్టరు సబినిస్పెక్టరు సూపరిండెంటు వ
గైరా సిద్ధముగ నుండిరి వారినిగాంచి నారాయణబాబు లోని
కిరండు ఆలసింపకుడన వెంటనేవచ్చి దుష్టసంఘమును వెంటని
డికొని జని జైలుఖానాయందు నిలిచిరి పిమ్మట బత్తేదారు బ
లరామాదుల గాంచి ఇంతవరలో రామోజీచే గబురు జేయిం
చి యుంటిని ఆకారణమున వీరెల్లరు రాకారణమైనదని జెప్పి
ముందు పనికై ప్రయత్నింపుచుండిరి కదులచెంత కేగిరి అన్ని
యు రాతిగట్టడములే తాళములు తేనితలుపులు ద్వారములేది
రు తెరువవలెనో సుందైనను దెలియదాయె అయ్యోదైవము

యేమిజేతుమని చిత్రవిచిత్రములరీతి జూచుచుండిరి అంతనొకచో మాటలసందడి వినఁబడె నేమిదియని పత్తేదారు నలుపైపుల జూచెను దొరా దుండగులింకను గొందరు నాగిరియుండిర ఇదియు నొకందుకు మించిదేయని నలుగ్వరు నొకచో పొంచి యుండిరి అంతగొంతవడికి నొక మూలనుంది ద్వారమును దెరచుకొని ఆయుధముల ధరించిన వారుగునుపైకివచ్చి మూడవ యంతరమున కఱగి యొకచో గూర్చుని మాటలాడుకొన జొచ్చిరి ఓయికంన మనయజమానురాలగు మాయాసుందరి యేమని శలవిచ్చెను.

కంసు— ఈరాత్రియందు సర్వశత్రు నాశనము జేయవలెనని.

భైరవుడు. — ఆశత్రువు లెవరు ఎవరిని నాకు గడతేర్చవలెను.

కంసుడు— వారో హరియను మధుర సుదర్శని పిమ్మట బెంగుళూరి సుందరి నుందియిరువురి భర్తల బట్టవలె

మహామ్మారి— ఆదెయ్యాల మేడ యుందికెవ్వరును లేర.

కంసు — లేకేమి బెంగుళూరి సుందరి తల్లని ఆమెపేరు శారద అక్కడున్నవారు నీకే

భైరవు— వహ్వా వహ్వ బాగా సెలవిచ్చితిరి మహామ్మారి పరధ్యానముగనుండకుము

కంసుడు— మిగిలిన యేడుగురు నీమేడయందుండిరి.

కర్కోటకుడు— వారెవరో వారిపేరు లెయ్యవియో చెప్పుము

కంసు— అరెర్యా చెప్పెదవినుడు మధుసూదనరావు పుండరీకాక్షుడు భద్రుడు శ్రీకరుడు బాబూరావు భార్య కూతురు చతురిక మధుర సుందరితల్లి వీరెవ్వరు ఈమేడ యందుండిరి.

భైరవుడు— సరే అక్కడనుంచి యిక్కడకు యిక్కడ నుంచి యక్కడక

కంసు— అక్కడ నుండి యిక్కడకే

కర్కో— ఇన్ని చిక్కులెందుకు ఇక్కడనుండి యేగో లెందాయని పించరాద

కంసుడు— మనయజమానురాలి యూనతికానివని జే యుటకు వీలా.

మహామ్మారి— మీాయూనతి గొప్పన జేసితిమనియే చెప్పకూడద.

కంసు— అట్లుజేసిన గొప్పచిక్కు తలస్థమాను ఏ మందురఇక్కడనుంచి ప్రారంభించిన మనశతృవులక్కడ కివ చ్చి నుందురు లిద్దరను గొంపోయిన కొంపమునుగును పైపె చ్చు మన ప్రాణముల మీాదికి వచ్చును ఇ దరిలోను జాబద గ్గవారా యిద్దరే.

భైర— ఈజెప్పిన గనులను దాళపు చెవులు నీకడ నుండెన.

కంసు— సరిసరి లేకేమి ఇదిగో రెండు గత్తెలు ఇక్క

యూచల తెరికిపైని వస్త్రరజ్జుసాధనమున కిటికీమార్గమున యేమునకు భార్యా ద్వితీయుడనై దిగుచుండ నూరసింగట్లనో గ్రహించి వచ్చి రజ్జును తెగగోసెను. వెంటనే మేమిరువురమును యంకుబడి దైవవశమున బ్రతు బడితిమి. పిమ్మట నాభార్యను పిల్లను మా అత్తవారింట నుంచితినను మాటలు విన వచ్చెను. మనవారా వార్తలను విని సంతోషాయత్తులై యుండ యిట్లని యనుకొనజొచ్చిరి. అనేటా నెమోనము శత్రువు లెవరో వచ్చి సిద్ధాన్నమును గొనుచువెడలి యుండగా సుందరు లును లేరు ఎంతపని జరిగెను (అ హ్యథా నిలతికారిణ్యం దైవ మన్నతి చింతయేల్) నను ట్లు జరిగినది కానీను ఇప్పటి వారిపైన గడపెద్దముని సాంగకమార్గమున నాప్రయమున గ్రి యూవలి కిచ్చుసరికి కత్తిదాయని వగిచి కరిగ్రాబని చేతు న్న యాయుధముల నూడబెరికి కాలుసేతులు బంధించి నూతనగుహను గదులయందుంచి తాళము బిగించి యెదురు సూదనాదుల వెంటబడి కొని యింటికి కదలుచుండిరి. అప్పటికి మూడు ఘటికలు గానచ్చెను కనుక్కొనుచు దాగి కొంత దూరమేగి బయట సంతసింపుచు నిర్భయులై పుర సమీపమునకు వచ్చిరి అంత నోకబండి యెదురాయెను. అప్పుడు నారాయణరావు గారి యెదురేగా బండి మాటలాడలేదు మాట్లాడరేమి బండి పోవుచునే యుండెను.

యెదుట వారు బండివాడు మాటాడలేదు అప్పుడు మాట్లాడ లేదు. వెంటనే నారాయణరావు (కూడ) బండివాడు గొంతు బడితోడు దగ్గ

ములు దెబ్బతిన్చుకొని పారిపోయెను బండి నిలబడిపోయెను కత్తే దారు బండిని పరీక్షించి చూడ ముగ్గురు వర్తకులు మాత్రము గట్టబడి యుండిరి ఇంకను మరెవ్వరును గారు మన సుందరా దులే అంత వెనుకనుండి యింకొక బండ్లి రయమున వచ్చు చుండెను దానిని గాంచి ఓహూ! కుంభిలె గోమది కర్మచారి బండిచెంతకేగి యెవరిదీబండి యనుసరికి బండినుండి రివాల్వ రుతో సమాధానము వచ్చెను గుభాలున నారాయణబాబు క్రిందబడిపోయెను ప్రమాదము ప్రమాదమని మిగిలినవారు నారాయణబాబును లేవనెత్తి సేదదీర్చుచుండిరి యిదే సమయ మని బండిని వేగముగ బోనిచ్చుచుండిరి ఓరోరీ దొంగలు లారా బోవుచుండిరి యని చక్రిపాణి పరుగిడి కత్తిని విస రెను గుఱ్ఱమునకు కాలుతెగి బడ్డపోయెను బండి బోల్తా గొట్టెను లోపలనున్నవారు రివలకు వచ్చిరి వెనుకనుండి ఠఫ్ ఠఫ్ ఠఫ్ మని అనేకులు రివాల్వరులు ప్రేలించి వైచిరి దొంగ లెల్లరు దొరకిరి.

చనువరి ఆదొరకినవారెవరో తెలియునా మీవంటి బుద్ధివంతులకు తెలియకుండునా యీనను తెలిపెద కృష్ణ సింగు మాయాసుందరి భీమసింగు శూరశింగు మాయాచతు రిక ఈ యేవురును సుమా పాఠకమహాశయా అట్టి నాయకు లను బంధించిరి కత్తేదారునకు మాత్రము ప్రాణము బోలేదు గాని గొప్పగాయము మాత్రము తగిలెను వెంటనే యాత నిని గొనిపోయి చికిత్సా యమున బడవైచిరి అంతట యోగి వచ్చి కత్తేదారుం గాంచి ఔషధసేవ వ్యర్థమాయె నని యనుచుండ చక్రిపాణి యోగిని గాంచి విచారింపకుడు

మి. వా రెల్లరు దొరకిరి శత్రువులెల్లరు కట్టుబడి బందీజేయఁ బడిరి మధుసూదనాదు లెల్లరు క్షేమముగ నుండి పత్తేదారు గారొకరు జీవించిన సర్వము సానుకూలతఁ జెందినట్లే ఇతరు నిశ్వరాజ్ఞ యెట్లుండెనో దెలియకపోయె యోగివర్యా ఈ మా యాసుందరి వద్దరా యెచ్చట మీకగపడెరి.

యోగి — ఈ పురసమీపమునందే నీవనితల ముప్వ రను గొంపోవుచుండ నీరెక్కరె బాగి నాపురుని కేకలిడ నే నొంటరి నగుటచే నొకచో దాగి స్టేషనుకు కేగతిని పోలీసు వారితో జరిగిన గాధ నెరిగి ప నేమియు సార్ధకము లేక పోయెను పిమ్మట పత్తేదారింటికేగ యచ్చట లక్ష్మణుడు గట్టఁబడి యుండెను. నీపెట్లుండ కారణమేమన పత్తేదారువల్ల బాధింపబడిన దుండగు లెట్లనో తమకట్లను విప్పికొని నాపై బడి నన్ను బంధించి పలాయితులైరని జెప్ప విని యిటకు వచ్చితిని.

---

24 వ ప్రకరణము

ఆనందము

మధుసూదనరావుగారు సకుటుంబముగ గృహమునఁ బ్రవేశించిరి హాయిగఁ గాలక్షేపము జేయుచు దమకు బ్రాణ దాతయగు నారాయణబాబునకు ప్రాణదానమొసగ బరమే శ్వరుని బ్రార్థించుచు సత్యమూర్తి క్షేమసమాచారము లర యుచు నుండిరి అక్కడ రాబూరావుగూడ సకుటుంబముగ నిజసదనమున వసియించు కష్టసుఖముల జెప్పికొనుచు బత్తే

చూచుచు నీ విధముల సన్నుతించుచు యాతని రాకకై [illegible] జూచుచుండి ఒకనాడు [illegible] రాజును [illegible] నాజచో జేరి సత్రే జానొనరించిన సాహసమునకును కష్టమునకును దుండగులు జేసిన [illegible] గట్టి రక్షించినందుకు కృతజ్ఞతా [illegible] నుండుటయే [illegible] పరమేశ్వరుడు హరి రక్షింపక పోవుగ నుండు తప్పక బ్రతికించు [illegible] లేదను కొనుచున్న [illegible] గాలక్షేపము జేయుచుండ త్రైదారగునారా యణబాబును భగవానుడు బ్రతికించి రక్షించుగాక [illegible] యాతనితో బాటు మేమెల్లరము దేహత్యాగము జేసి యాతని వెంట మేముగూడ [illegible] స్వర్గమునందే హాయిగ గాలక్షేపము జేసెదము సత్యము సత్యము [illegible] సత్యమనుచుండ [illegible] గూడ వచ్చెను. వెంటనే లేచి యెల్లను వారిని [illegible] [illegible] ల్లుమనిరి అంత నాయిక [illegible] నారాయణబాబు భార్యయనియు కుమార్తెయనియు తెలిసికొందురుగాక మిగిలిన స్త్రీలు బాబూరావు భార్య కూతురు [illegible] సుందరి తల్లి మధురసుందరి యని గ్రహింతురుగాక [illegible] మధుసూదను వగైరా పురుషు [illegible] గంటవడి బెట్టిరి.

అంత [illegible] యందరు [illegible] పాకట [illegible] సాధునిగా [illegible] సూర్యచంద్ర [illegible] యనుచుండ [illegible] అయ్యగారిగా [illegible] నమస్కరించి [illegible] వారల [illegible] అయ్యగారు [illegible]

గూడ తప్పక రావలెనని తలచెనే యాలసించకుడన యెల్లరు బ
యలుదేరి చికిత్సాలయమునకు వెడలిరి గాని యెందరు నీవల
నే గూరుచుండిరి వైద్యులు పత్తేదారుగారి కట్టును విప్పిరి గా
యమును పరిశుభ్రముగ గడిగి కట్టు కూడ గట్టిరి వాతప్ర
కోపము చేయలేదనియు సుఖముగానే యుండెననియు వైద్యులు
నుడివిరి ఇటుపైన ప్రాణభయము రాగూడదని ప్రవచింపుచు
డలుపులు బారుచేసి నారాయణబాబును గూరుచుండ బెట్టి
యందరు లోపలికి రావచ్చునని పలికిరి సంతసమున నందరు
లోనకేగి మాటలాడించిరి తెలివిగానే సమాధానమిచ్చెను అ
ప్పుడెల్లరు శ్రీహర్మ్యమునకు మరలి కొంతవడి సత్కథా వినోదంబు
ల గాలక్షేపము చేసిరి అప్పటికి దాదాపు పది గావచ్చెను భో
జనము కరుగుదమని లేచి వెడలిరి ఈతీరున రోజులు నెమ్మది
గ జరుగుచున్నవి క్రమముగ వారములు పక్షములు గూడ గ
డచుచున్నవి పత్తేదారుగారి గాయము మానుచుండెను అప్ప
టప్పట లేచి తిరుగుచుండెను వారోజునకారోజు బలము
గూడ కలిగి స్వతంత్రముగ నదిగి తిరుగుచుండెను ఇట్లుండ యొ
కరోజున చక్రపాణి అను యన్నగారి యానతిచే మధుసూదనా
మల రప్పించి పోలీసువారినెల్ల గూడ బాహ్వానించి గూర్చుం
డనియమించి వారలగాంచి పత్తేదారిట్లనియె క్షాత్ర విశేషము
లెవ్వియును లేనప్పటికి ముండగులగు కృష్ణాదులు పలాయితులు
గాకుండ జాగరూకతతో మెలంగుచుండిరి ఈపరి మాయా
సుందరి మొదలగు వారు పలాయితులైన మనకు దొరకుటక
లలోనివార్త కారణమేమన మనదేశమునందియే బోగలరుకని
ఇంతలో యోగివర్యు డుదయించెను ఆయనను జూచి

"అయ్యా అ ం త్రుగు క్షేమము య టిమిగదా తామెవ్వరో తెలియు పార్థ,, యన తొ న శ్రీహరిరావని యనెను. అందను నాశ్చర్యరసి మునుమ ఁడిరి.

శ్రీ హరిరావు నిశ్చనే గంపగ గొనియెను అప్పుడు నా రాయణబాబు మధుసూదనరావుగారిని గాంచి అయ్యా బెంగుళూరుసుందరి ేకి .కాంతమ్మగారి అభిప్రాయ మెట్టిదో అని యాటునూనిఁడు భికారివేషధారి తన వేషము మార్చి వారలను జేర శారదాబాయి ద్గ్గఁ లేచి హా నాధా యని పాదములపైబడి మూర్ఛ ంచెను అప్పుడు రంభవ సుందరి పి ంపబడుచున్నను జూచి యిందుటపెత తండ్రిని గురుతు ట్ట నేరక తానుగూడ విచారించుచు మఁడెను మధుసూదనరావు లేచి యేమీయు మాపదెడ్రిగుడుగు పుండరీకాక్షుడేన బాబా రా. ఎట్టి బాగ్యము యాశ్చర్యమని మనోన్యావ్యలీం తుత్తెరి పిమ్మట పుండరీకాక్షుడు తన కుమార్తె నెత్తుకొని మృద్గాడి భార్యను లేవదీసి యానందసాంద్రమున నోలలాడిరి. అట్టి సమయమున నారాయణబాబు మరొక వనితను గొనివచ్చి సభాస్థలియందు నెద్దిమూ యనపోవుచుండగనే హా నాధా యని మధుసూదనరావుగారి పాదములపై వ్రాలి యానం దాశ్రు వార్చిచే పాదప్రక్షాళన గావించె. నప్పుడు మధుర సుందరి గూడ హా జననీ యని గాఢాలింగనము గావింప నన్యోన్యాశ్లేషాతి శయంబున నొరుప్పు గొంతివడి నిశ్చేష్టలై పిదప క్షేమసమాచారములవల్ల బ్రహ్మానందభరితులై నారా యణబాబునకు నమస్కరించి వేషధారుల గొనియాడిరి అట్టి సమయమున మధుసూదనరావు లేచి వత్తేదారు గాంచి అయ్యా నాదొక మనవి చిత్తగించుడు యనువారితో

య రసోదరుఁడుగా అశ్విన [illegible] సుందరిని తమకు
గా నంగీకరించిన [illegible] వందనము ఇందుకు
య మా [illegible] వేడుచుంటిని.

"సరి సరి [illegible] మాకింతకన్న గావల
[illegible] సోదరా [illegible]
[illegible] చిరునవ్వు [illegible] యుగారకుఁడు.
వెంటనే నారాయణబాబు లేచి తన కుమార్తె నిందిరను
[illegible] జీవంతునకిచ్చి వివాహము [illegible] నిశ్చయించితి ని
నుమున వందులకు [illegible] నాగరాజు నంగీకరించెను. అప్పుడు
బాబూరావుగారు లేచి నాకొక చిన్నది నాకుమార్తె
[illegible] జరత్న మొకటే మిగిలియున్నది గాన హస్తేదారుగారు నా
[illegible] యమొసఁగిన [illegible] కూడ వెల్లడి చేసెదను
[illegible] సభ్యులెల్లరు నొకధ్వనిగ [illegible] హాయి యను
[illegible] దీనిచే [illegible] సభ్యులెల్లరు విన బాబు
[illegible] విన్నవించెను. జీనచన్ద్ర లాలా నాము [illegible] తుడు [illegible]
[illegible] తునకిచ్చి వివాహము చేసి కృతార్థులైరి [illegible]
[illegible] వెల్లరు నైకకన్యముగ దణ్ణాస్త్రు [illegible]
[illegible] చిరి. అంత గొంగాలకి సభ్యులెల్లరు నిశ్చబ్దముగ గూర్చుని
యుండిరి వెంటనే పండితులు [illegible] సుముహూర్తము నిశ్చ
[illegible] చేయించిరి ఆ సుముహూర్తమున కొందరు నామోదించి
[illegible] చేసి నిశ్చయించుకొనిరి. అప్పటికి నాగా
యణబాబు సభాసదుల గాంచి సుమిప్పుడు చేయవలసిన
యొక్కటి మాత్రమే మిగిలియున్న దదియేదనా మాయా
సుందరి కృష్ణసింగు మొదలగు దుష్టులరావించి వారిపై కేసు
పెట్టి విచారణ చేసి తగుశిక్షను విధింపు బోలీసువారందరును

*

వారి యధీనమై యున్నదని పత్తేదారు పోలీసులకేగి యాస్తి ఉత్తరప్రత్యుత్తరములను రిపోర్టు యావత్తును వచ్చి పోలీసువారి చేత నుంచి ఈవస్తువులను రికార్డుడు తోచించి తగు నేర్పాటు గావించి యెవరివస్తువులు వారి కిచ్చుట ధర్మమని వచించి పోలీసువారి యాధీనము జేసెను అప్పుడు పోలీసువారు మాయాసుందరసి కృష్ణసింగును భీమ సింగును శూరసింగును మాయాచతురి మొదలగు దండగుల నల్ల వీచ్చుకత్తుల వారితో [illegible]చి మీదప కములను పోత్స మేష్టరను గూడ రప్పించి తగు విచారణ జేసి పేరివారికి తగు శిక్షలను విధించిరి. జిమ్మ్ల నారాయణ పత్తేదారుని వేవిధ ముల గొనియాడి అనేక బహుమతులను కితాబులను గూడ నొసంగి యెవరివస్తువులు వారి కొసగిరి.

పిమ్మట బిల్హణ రాజమందిరముల కరిగి మధు సూదనుడు వ్యాసా యువతులతో వివాహములు జేయనిశ్చ యించిన రీతిని తమ కుమార్తెల వివాహమహోత్సవ ముల నత్యానందముగ గావించి సకల సుఖభోగభాగ్యము లననుభవించుచు భగవద్భక్తిపరాయణులై హాయిగ గాల క్షేపము చేయుచుండిరి.

మంగళమహా శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ

సమాప్తము.

శా. నీకేజానకవాణీశాసనము [illegible] గోవిందుడు నో
శ్రీరామా [illegible]
పారావారము నందు శేషునిపయి [illegible] గోవింద శ్రీ
పారస్ని [illegible] సుమ [illegible] దాశ్చో